

2008

N 870

NOTULEN van de openbare vergadering van de raad van de gemeente Lelystad, gehouden op donderdag 20 november 2008 te 19.00 uur in het Stadhuis te Lelystad.

Aanwezig zijn: de heer Z.J. van der Houwen (PvdA), plaatsvervangend voorzitter;

mevrouw J. d'Arnaud-Appelo (PvdA), de heren P.L.W.J. Baaten (InwonersPartij), J. van de Beek (PvdA), B. Belhaj (PvdA), C.E. Braaf (CDA), D.W. Bussink (CDA), L.J.J. Caniels (CDA), H. Doornbos (PvdA), M. El Mhassani (PvdA), W.J. Erica (Leefbaar Lelystad), S.G.J. van Erk (VVD), H.W. Gerritzen (VVD), P.C.W. Hamstra (VVD), E. van der Herberg (PvdA), J.M. van den Heuvel (SP), C.J.J. Homan (StadsPartij), mevrouw M. Jacobs-Haagen (VVD), de heren W. Jansen (InwonersPartij), S.J. Kok (GroenLinks), mevrouw L.A. Kreuger-Sietses (GroenLinks), de heren E.H.G. Marseille (VVD), A.M. Meijering (PvdA), mevrouw E.W. Middelkoop-Ferron (PvdA), de heer S.W. Ongering (InwonersPartij), mevrouw J. Rommy-Agata (PvdA), mevrouw A.F.M. van Rijnsoever (InwonersPartij), de heren B. Siepel (ChristenUnie), H.P. Soomers (PvdA), C. van Veluwen (ChristenUnie), mevrouw C.P.M. de Waal (SP), mevrouw E. van Wageningen (ChristenUnie), de heren P.H. Walraven (SP) en W.B. Zweers (Leefbaar Lelystad), leden van de raad;

alsmede de heren J.A. Fackeldey, W. de Jager en mevrouw J. Nuijt-Verschoor, wethouders;
en de heren D.J. Willems, gemeentesecretaris, en J. Woltjer, griffier.

Afwezig zijn: mevrouw M. Horselenberg, burgemeester;
mevrouw F. Linde (SP), lid van de raad;
alsmede de heren A. Kok en J. Lodders, wethouders.

.....

Agenda

1	Spreekrecht	N 871
2	Opening	N 873
3.a	Mondelinge vragen	N 873
3.b	Beantwoording schriftelijke vragen	N 880
4	Vaststelling agenda	N 889
5	Notulen raad van 9 en 16 oktober 2008	N 890
6	Ingekomen stukken	N 890
7	Beantwoording schriftelijke vragen van de StadsPartij	N 891
8	Mededelingen	N 892
9	Rapport Rekenkamer m.b.t. aanbesteding en beheer Stadsdienst	N 893
10	Aanvullend krediet voor reconstructie Bataviahaven	N 894
11	Herziene grondexploitatie Oostervaart-oost 2008	N 894
12	Ontvlechting en overdracht Brandweer	N 894
13	Burgerinitiatief verkeersoverlast Sportpark Langezand	N 894
14	Interpellatiedebat en motie inzake werkeiland Lelystad-haven	N 903
15	<i>Voorstel grondexploitatie Schoener-west - doorgeschoven naar de volgende vergadering.</i>	
16	Nota kaderstelling kampeerbeleid	N 918
17	<i>Beantwoording schriftelijke vragen evaluatie inhuur – doorgeschoven naar de volgende vergadering.</i>	
18	<i>Evaluatie jaarrekening en Burap - van de agenda afgevoerd.</i>	
19	<i>Voorstel wijkvisie Lelystad ZO – doorgeschoven naar de volgende vergadering.</i>	
20	<i>Voorstel nota Reserves en Voorzieningen 2008 - doorgeschoven naar de volgende vergadering.</i>	
21	<i>Voorstel inzake partiële herziening bestemmingsplan Landelijk gebied – van de agenda afgevoerd.</i>	

1. Gelegenheid gebruik te maken van het spreekrecht

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom. Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om bijzonder welkom te heten de gasten van de raad. Mevrouw Van Vliet heeft zich aangemeld om gebruik te maken van het spreekrecht.

Mevrouw Van Vliet: Goedenavond leden van het college en leden van de raad. Mijn naam is Lia van Vliet. Ik spreek hier namens de bewoners van het Werkeiland en de leden van de wijkraad. Allereerst wil ik melden dat men gisteren en vandaag heel hard heeft gewerkt aan het opruimen van de bouwmaterialen en de rommel op het Werkeiland. Dat stemt behoorlijk tot tevredenheid moet ik zeggen.

We zijn echter niet tevreden over de plannen voor het middenterrein van het Werkeiland. Alle bouwplannen die de afgelopen jaren aan de bewoners van het Werkeiland zijn gepresenteerd, lieten woningen zien met kappen in de stijl van hun inmiddels gerenoveerde woningen. Daarmee zijn verwachtingen gewekt. Nu worden de bewoners geconfronteerd met drie grote bouwblokken met platte daken. Wij vinden die drie bouwblokken met 16 starterswoningen niet passen bij het cultuurhistorische karakter van de gerenoveerde woningen. De tot 10 meter hoge, vierkante blokken op enige meters afstand van de mooie gerenoveerde, lage huizen zullen waarschijnlijk erg overheersen. De blokken met starterswoningen hebben een groter bouwvolume dan de eerder geplande 10 woningen. Weliswaar wordt door het weglaten van de tuinen ogenschijnlijk meer openbaar groen gerealiseerd, maar dit

wordt grotendeels tenietgedaan door de aanleg van 8 extra parkeerplaatsen. Naar onze mening blijft er erg weinig extra groen over. Wij pleiten voor een zo open mogelijk middenterrein in combinatie met starterswoningen die passen bij het karakter van de gerenoveerde woningen. Wij horen over inspraak van bewoners bij WOP2 en WOP3. Dat willen wij ook wel. Wij willen samen met de gemeente en de projectontwikkelaar heel graag een plan uitwerken dat resulteert in een voor alle partijen aanvaardbare oplossing. Wij verwachten dat met deze aanpak gekomen kan worden tot een spoedige bebouwing van het middenterrein. We hopen dat de raad en het college hiermee kunnen instemmen.

De voorzitter: Is er één van de leden die een vraag heeft?

De heer Caniels: Mevrouw Van Vliet heeft het over gewekte verwachtingen. Ik zou haar willen vragen of zij mij kan aangeven op grond van welke concrete stukken, toezeggingen of anderszins zij helder heeft dat het college in strijd gaat handelen, eventueel, met de gewekte verwachtingen.

Mevrouw Van Vliet: Vanaf 2004 zijn er plannen gepresenteerd die altijd met een dak waren, nooit met platte daken, nooit vierkante blokken maar altijd in de stijl zoals de woningen nu ook gerenoveerd zijn. In 2006 is er een plan gepresenteerd door Levago waarin ook deze woningen getekend en uitgewerkt stonden. De bewoners van de bestaande bebouwing hebben nooit anders geweten dan dat het woningen met daken werden. De kopers van de nieuwe woningen hebben bij de koopovereenkomst een stuk getekend, waarin stond dat er 10 woningen op het middenterrein zouden komen. Die woningen zijn toen ook gepresenteerd in een maquette, met tekeningen erbij. 10 woningen op het middenterrein - aanvankelijk 12 woningen op het middenterrein - altijd met daken in de stijl van de gerenoveerde woningen.

Deze woningen kwamen voor de wijkraad en alle bewoners plotseling uit de lucht vallen; 30 juni zouden ze ingediend zijn.

De heer Jansen: Korte vraag. Hoe is het overleg met het college geweest omtrent dit dossier?

Mevrouw Van Vliet: We hebben als wijkraad de laatste maanden met de heer Fackeldey een goed overleg.

De heer Siepel: Mevrouw Van Vliet, het college zegt in zijn voorstel aan de raad dat het plan, waar u op doelt en wat het eigenlijk zou moeten worden en dat een totaal oppervlakte beslaat van 1.100 m², tot gevolg heeft dat de openbare ruimte feitelijk verloren zou gaan. Deelt u die opvatting?

Mevrouw Van Vliet: Dat de openbare ruimte verloren zou gaan?

De heer Siepel: Ik citeer, mevrouw Van Vliet, uit het collegevoorstel, over die huizen met tuintjes: "met daarin een berging, totaal grondgebruik 1.100 m², waardoor de openbare ruimte en de ruimtelijke werking van het middengebied goeddeels verloren zouden gaan."

Mevrouw Van Vliet: Daar kan ik wel in meegaan. Als je ziet dat er woningen zijn met tuinen en men verwacht dan dat er om die tuinen heen schuttingen en dergelijke komen, dan heb je het open gebied doorbroken. Alleen, wij hebben wel het idee dat door wat er nu komt ook heel weinig middenterrein overblijft. Als je ziet hoe die gesitueerd zijn en er komen ook weer 8 parkeerplaatsen bij. Je kunt het openbaar groen noemen, maar als ik op het Werkeiland sta en ik zie parkeerplekken dan kan ik

dat toch niet openbaar groen vinden. Ook van het middenterrein vinden we dat er eigenlijk weinig groen overblijft. Plus dat we vinden dat de lijnen doorbroken worden, want het oude Werkeiland had zichtlijnen in een soort V-vorm en daar worden nu haaks blokken op gezet. Dus dat vinden we ook jammer, dat die zichtlijn doorbroken wordt.

De heer Homan: Mevrouw Van Vliet, bij mij rijst de vraag al luisterend, dat u zich afvraagt wat belangrijker is, en wij misschien ook wel: de openbare ruimte die je dan in het middengebied nog wat vrijer zou willen houden, of het authentieke karakter van datgene wat daar misschien terugkomt als bouw van woningen. Ik vraag u nu: wat is voor u belangrijker, de open middenruimte en daarbij geen bouw van woningen, of zet er woningen neer, de middenruimte is weg, maar de woningen passen in het karakter van het hele Werkeiland?

Mevrouw Van Vliet: Wij willen het liefst natuurlijk een open terrein, maar wij begrijpen dat dat financieel niet haalbaar is. Dus dan kiezen we toch voor woningen in de authentieke stijl.

De voorzitter: Geen vragen meer vanuit de raad? Vanuit het college?

Wethouder Fackeldey: We hebben eerder met elkaar gesproken. Het is mij volkomen helder wat de opvattingen zijn. Ik kom graag van de zijde van het college terug op onze opvattingen tijdens het interpellatiedebat.

De voorzitter: Mevrouw Van Vliet, hebt u nog een laatste woord?

Mevrouw Van Vliet: Ik hoop dat u een goed besluit neemt en dat het Werkeiland behouden blijft ook voor latere generaties.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Vliet, voor uw bijdrage.

2. Opening

De voorzitter: De vergadering is geopend. Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Linde en wethouder Lodders. De heer Belhaj komt wat later. Burgemeester Horselenberg is in overleg inzake het ziekenhuis, evenals wethouder Kok.

Een mededeling van technische aard. Bij het spreekgestoelte hebben wij geen beeld. Het lijkt me daarom zinvol om vanavond maar vanaf de plaats te spreken.

3. a. Gelegenheid tot het stellen van mondelinge vragen

De heer Van der Herberg: Mijnheer de voorzitter. De PvdA vindt het van groot belang dat het openbaar vervoer in Lelystad zo aantrekkelijk mogelijk is, blijft en wordt. Daar past het wachten op een koud, winderig en nat busstation niet bij. Nu zijn deze week de eerste fundamenten van deabri's geplaatst en het lijkt erop dat hetabri's worden die nauwelijks beschutting bieden tegen de elementen. Onze vraag is: is het college bereid om eventueel samen met ProRail en/of Connexxion te kijken of er aan het station voor de wachtende buspassagiers een comfortabele wachtruimte kan worden gerealiseerd?

Wethouder Fackeldey: Het lijkt mij verstandig dat we eerst met elkaar constateren óf dieabri's geen beschutting leveren. Ik heb het gevoel, als ik mij de tekening goed

herinner, dat dat wel het geval zou moeten zijn. Volgens mij zijn de werkzaamheden ook nog niet afgerond.

Tweede opmerking. Natuurlijk zijn we altijd bereid in overleg met ProRail te kijken wat mogelijk is. Maar ik wijs u er wel op dat gegeven de werkzaamheden die aan het station plaatsvinden, we daar niet echt een overschot aan ruimte hebben en dat het al moeilijk genoeg is om, laat ik maar een voorbeeld noemen, fietsen te plaatsen. Laat staan dat we heel makkelijk de wachtruimte kunnen toevoegen.

Wat ik nu voorstel is: laten we even kijken alsabri's er staan hoe ze functioneren. Mocht het zo zijn dat inderdaad de beschutting onvoldoende is, dan zullen we onze uiterste best doen om dat probleem op te lossen.

De heer Van der Herberg: Dank u wel. Daar komen we eventueel op terug. Mijn tweede vraag is van andere aard. Deze raad heeft vorig jaar als onderdeel van het Woonoffensief een motie aangenomen, waarin het college wordt opgeroepen om een restitutie van bouwleges te realiseren voor mensen die extra duurzaam een woning bouwen. Daarvoor zijn in de voorjaarsnota voor 2008, 2009 en 2010 al middelen vrijgemaakt. Nu is er volgende week een Warande Fair, waar de eerste kavels verkocht zullen worden. Onze vraag is of op dat moment al publiciteit zal worden gegeven aan het initiatief om bouwleges te kunnen restitueren?

Wethouder Fackeldey: Dat zal nog niet het geval zijn. Het voornemen delen we, de juridische complicaties daarbij zijn redelijk ingewikkeld. Bovendien zal volgende week nog niet daadwerkelijk betaald hoeven te worden en nog niet het heffen van leges aan de orde zijn. Het gaat volgende week om een promotie van Warande. Ik zeg u graag toe, en we hebben daarvoor binnenkort volgens mij een gelegenheid, mede namens mijn collega om hierop binnenkort terug te komen met de stand van zaken op dit onderwerp.

De heer Walraven: Mijnheer de voorzitter. De raad heeft een brief van 10 november ontvangen van het college over de geluidwerende voorzieningen bij het Stadseiland. Daarin staat dat er op 27 oktober 2008 voortgangsoverleg is geweest met de Commissie Geluidshinder Stadseiland. Daarbij zijn weer afspraken gemaakt over de verdere betrokkenheid van de bewoners van het Stadseiland bij dit project en over "de wijze waarop invulling zal worden gegeven aan de communicatie omtrent de voortgang van het project." Kan het college iets zeggen over die invulling?

Wethouder Nuijt: Er zijn tijdens dat overleg duidelijke afspraken over de voortgang gemaakt en die bouwen voort op de motie die door de raad hier is aangenomen, om van een bepaalde vormgeving met betrekking tot die geluidwerende voorzieningen uit te gaan. Die gaan nu in uitvoering, die gaan de volgende fase in en tijdens die fase koppel je af en toe terug qua uitvoering. Die afspraken zijn vastgelegd. Het gaat erom dat je de bewoners goed op de hoogte houdt in welke fase het project zich op een gegeven moment bevindt en wat dat voor hen betekent, zodat ze niet voor verrassingen komen te staan.

De heer Homan: Mijnheer de voorzitter. De heer Van der Herberg van de PvdA noemde zojuist Warande Fair. De StadsPartij hecht heel veel waarde aan het kopen door mensen van kavels in Warande. Nu is er reclame gemaakt bij Omroep Flevoland en dat valt wat ongelukkig uit. Temidden van een 'tumult' aan reclame uit Almere valt de reclame voor Warande Fair bijna in het niet. De vraag is dus of niet meer zorgvuldigheid in acht genomen kan worden waar het gaat om het kopen van voor ons belangrijke reclame om mensen aan te sporen een kavel te kopen in

Warande. Dat dan ook nog niet eens de plaats van Warande Fair is genoemd, was wel érg triest.

Wethouder Fackeldey: Ik zou de heer Homan uitnodigen de komende week in de gaten te houden en na de Warande Fair nog met ons van gedachten te wisselen over de hoeveelheid reclame die gemaakt is. Ik moet er wel bij aantekenen dat een belangrijk deel van de reclame-uitingen gericht is op bijvoorbeeld regionale omroepen anders dan Omroep Flevoland en gebieden buiten Lelystad. Daarin is echt voor ons doen heel fors geïnvesteerd. Reclame-uitingen nemen ook nog toe de komende week.

Het geweld van Almere. Volgens mij zit de kracht hier niet in nog meer geweld maken, maar de kwaliteit van de uiting. Wees verzekerd: als u volgende week vanuit enige hoek Lelystad binnenkomt, kunt u niet missen waar de Warande Fair is, al zou u het graag willen.

De heer Homan: Met dat laatste ben ik erg blij.

Mevrouw Jacobs: Mijnheer de voorzitter. Het college heeft een persbericht doen uitgaan over de WMO, met de titel "WMO op koers". Ik heb daarover een vraag. Bij de verbeterpunten staat: en de ondersteuning van de mantelzorgers wordt nader ingevuld. We weten allemaal dat mantelzorgers daar wel op zitten te wachten, dus het was ons een groot goed geweest als daaraan een termijn gekoppeld was, in ieder geval een verduidelijking.

De tweede vraag die ik daarover heb. Financiën zijn niet rooskleurig. Daar staat: bij de voorjaarsnota van 2010 zal dan ook een voorstel worden gedaan voor het financiële beleid voor de WMO voor de toekomst. Wat ons verbaast is dat er Voorjaarsnota 2010 staat, dus dit college regeert eigenlijk voorbij zijn eigen termijn, en dat er impliciet wordt aangegeven in het persbericht, dat er bezuinigingen worden aangekondigd zonder dat die bezuinigingen uitgelegd worden. Dat geeft alleen maar onrust. Dus ik wilde vragen: wat was het doel van dit persbericht?

Wethouder Nuijt: Allereerst de vraag betreffende de mantelzorg. Er is een nota Mantelzorg in voorbereiding waarin ook maatregelen en voorstellen qua ondersteuning van de mantelzorg opgenomen zullen worden. Als ik het goed heb zult u die nota Mantelzorg begin volgend jaar ontvangen. Wellicht eerder, maar de planning is in ieder geval binnen enkele maanden.

Wat betreft het persbericht. Het persbericht hoort bij de evaluatie over de afgelopen twee jaar; hoe zijn wij met de WMO gevaren. Daar staan wij positief tegenover als je de evaluatie leest. Alleen kan hij op een aantal punten beter. Het persbericht was daarop gericht. De punten werden ook vermeld. Toegankelijkheid loket, voorlichting en dergelijke zijn punten die ons bekend zijn en die zullen we bij de behandeling van de evaluatie met u als raad doornemen.

Wat betreft de financiën. Dat is hier in de raad al eerder aan de orde geweest. Wij weten dat wij nadeelgemeente zijn. Dat nadeel gaat pas spelen vanaf 2011-2012. Bovendien hebben we op dit moment nog de overschotten wat betreft de beschikbare middelen, gereserveerd. Dus het een en ander zal pas gaan spelen rond 2012. Daarom staat 2011 genoemd. Het is absoluut niet de bedoeling geweest om onrust te veroorzaken, maar wel om aan te geven hoe wij ons inspanssen, ook naar die periode toe. Dat doen we nu al door via actie met andere nadeelgemeenten bij de minister en het ministerie te bewerkstelligen om toch nog eens naar de kengetallen te kijken ten behoeve van de WMO.

Mevrouw Jacobs: Mag ik daar kort op reageren? Dank voor de uitleg, maar de uitleg was mij helemaal duidelijk, want ik ben bij het debat geweest en alle zaken die we

over de WMO hebben uitgewisseld. Het ging mij om het doel van dit persbericht. De politieke dingen staan er allemaal keurig in, maar dat er een ondersteuning van mantelzorgers nader wordt ingevuld, dan ga ik de mensen die mij bellen uitleggen: er komt een nota en die komt volgend jaar. Dan denk ik: had dit achterwege gelaten. En nadeelgemeente, dat weet ook iedereen en zeker de cliëntenraad die de mensen vertegenwoordigt. Dat het dan in de Voorjaarsnota 2010 komt, was ook bekend. Het doel van mijn vraag is hierop gericht, dat ik graag wat zorgvuldiger beschreven zou willen zien wat u heel goed aan het doen bent, maar niet om onrust te zaaien.

Wethouder Nuijt: Dat laatste is absoluut niet de bedoeling. Wat je doet is zo'n evaluatienota samenvatten en dit is wel de boodschap die in de evaluatienota is opgenomen, inclusief de wijze waarop wij met de aanbesteding omgaan en dat krijgt u als besluit binnenkort voorgelegd. We houden wel degelijk in het oog hoe een en ander op de cliënten overkomt. Daarom zijn we voortdurend, ook ten aanzien van die evaluatienota, met de cliëntenraad in gesprek, die het een en ander weer naar hun achterban kunnen ventileren.

Mevrouw Van Wageningen: Mijnheer de voorzitter. Ik heb een vraag over het Elektronisch Patiënten Dossier (EPD). In alle huizen in Lelystad moet een envelop bezorgd zijn, waarin staat hoe het EPD werkt en het feit dat je bezwaar kunt maken. Het blijkt in den lande dat het niet overal even goed bezorgd is. Mijn vraag is: is dat in alle Lelystadse wijken wel bezorgd?

Een andere vraag over het EPD. Als je bezwaar maakt dan heb je een uittreksel uit het bevolkingsregister nodig, maar in de brief staat nog dat je een uittreksel uit het geboorteregister nodig hebt. Ouders gaan dus van hot naar her reizen om overal die geboorteregisters van hun kinderen op te halen; als je kinderen overal geboren zijn. Iemand belde vorige week naar het stadhuis en daar was nog niet bekend dat de minister nu heeft toegezegd dat een uittreksel uit het bevolkingsregister voldoende is. Ook heeft de minister toegezegd dat de kosten voor de aanvraag van zo'n uittreksel uit het bevolkingsregister vergoed zullen worden. Vooruitlopend daarop heeft Almere besloten om dat nu al gratis te verstrekken. Mijn vraag is: is dit onder de aandacht van het college en is men ook van zins om daar iets aan te doen?

Wethouder Nuijt: Het EKB is landelijk beleid. De verzending wat betreft het EPD is van daaruit georganiseerd. Of er bij ons gebieden zijn waarin de betreffende bewoners niet bereikt zijn, kan ik op dit moment niet zeggen. Wat betreft het uittreksel uit het bevolkingsregister, ook dat is natuurlijk landelijk beleid. Geen landelijk beleid waar je een uittreksel uit het bevolkingsregister moet halen, maar het feit dát het gehaald moet worden staat wel in de berichtgeving over het EPD, als ik u goed begrijp.

Mevrouw Van Wageningen: Dat begrijpt u niet goed.

Wethouder Nuijt: Ik begrijp het wel.

De voorzitter: Het lijkt me goed dat u uw vraag even herformuleert voor alle helderheid, mevrouw Van Wageningen.

Mevrouw Van Wageningen: In de brief staat nog dat je een uittreksel uit het geboorteregister nodig hebt. Dat hoeft niet meer, dat is herroepen. Het lijkt mij heel verstandig dat de mensen hier op het stadhuis in elk geval weten dat het nu anders is, zodat ze de mensen die daarnaar vragen daarover goed kunnen voorlichten. Dat is mijn vraag.

Wethouder Nuijt: U laat me ook niet uitspreken. Ik wilde zeggen dat de afdeling Bevolking hier even geïnformeerd moet worden, zodat zij de juiste informatie aan de betrokkenen kunnen geven op het moment dat men zich tot hen richt. Misschien moeten we er zelfs wel actiever mee omgaan en het meenemen in onze informatie naar buiten. Dat zullen we even nakijken.

De voorzitter: Dat was uw vraag, mevrouw Van Wageningen?

Mevrouw Van Wageningen: De wethouder zegt: zou moeten geïnformeerd worden. Ik neem aan dat zij nu hierop actie gaat ondernemen.

Wethouder Nuijt: Uiteraard. Op het moment dat ik dat zeg, gebeurt het ook. Dat zullen we via voorlichting mede bekijken.

De heer Marseille: Bij interruptie. Mevrouw Van Wageningen zou dit wellicht zelf kunnen aanvullen, maar ik heb nog geen antwoord gehoord van de wethouder over de kosten.

Wethouder Nuijt: Als college zullen we ons ook over de kosten buigen en kijken of dat mogelijk is. Dat moet nagetrokken worden en zullen we ook doen.

Mevrouw Van Rijnsoever: Mijnheer de voorzitter. Niet zo'n wereldschokkende maar wel een vrije storende zaak waarvoor ik uw aandacht wil vragen. Een van de sessies van het Opinieplein van 30 oktober ging over de Programmabegroting 2009 en de Najaarsnota 2008. In beginsel is dat een informatieve sessie voor raadsleden, maar eigen aan het karakter van het Opinieplein ook van interesse voor belangstellenden van buiten. De stukken die voor het volgen van zo'n sessie nodig zijn, zijn voor de laatste groep vooral van belang, want anders kunnen ze de sessie niet volgen. Kan het college dan ook aangeven wat het nut is van zo'n garderobeset, want zo'n extra setje van de avond kun je vragen bij de garderobe, als zo'n stuk incompleet is, zodat je die vergadering onmogelijk kunt volgen? Dan refereer ik in dit verband aan de complete hoofdstukken 2 en 3 van de programmabegroting, die ontbraken. Kunt u zich voorstellen dat als je dan op het Opinieplein bent, je je toch een beetje gefopt voelt als je de helft van de documentatie niet voor je hebt?

De voorzitter: U stelt deze vraag aan het college, maar het college zal daar geen antwoord op kunnen geven. Dat betekent dat het antwoord van onszelf, oftewel van de raad, oftewel van de griffie moet gaan komen. Het lijkt me zinvol dat wij uw vraag meenemen en bespreken in het agendaoverleg om inderdaad even uit te zoeken hoe het in elkaar zit. Gaat u daarmee akkoord?

Mevrouw Van Rijnsoever: Natuurlijk. Dank u wel.

De heer Jansen: Mijnheer de voorzitter. Ik wil het hebben over veiligheid en dan gaat het over het verkeer in en rondom het Groene Carré. Wij hebben nog de indruk, en daarom ben ik ook heel benieuwd naar het antwoord van het college, dat het college de regie kwijt is met betrekking tot de uitvoering van het raadsbesluit, zoals we dat hier in de raad genomen hebben. Ik vraag me af hoe dat komt en hoop dat het college zich dat ook afvraagt, want elke keer als er wat gebeurt binnen het Groene Carré zijn er weer allemaal partijen die in opstand komen, die verrast zijn, die niet weten dat het stond te gebeuren. Bij verrassing ontwikkelen zich dingen. Dat houdt in dat ook gehandicapte mensen daarmee belast worden, visueel gehandicapten die compleet de weg kwijt zijn omdat de VOP's plotseling eruit gehaald zijn. Ik heb het

zelf ook ervaren, toen ik met de fiets hier naartoe kwam, bij Mystic. Daar kon ik plotseling niet meer oversteken, maar ik zag dat er 100 meter verder zo'n geel bordje stond: de situatie is gewijzigd. Kortom, wanneer neemt het college de regie weer terug over de veiligheid en de uitvoering van raadsbesluiten met betrekking tot het Groene Carré?

Wethouder Fackeldey: Ik denk dat wij een andere indruk hebben. Ik denk niet dat het college de regie kwijt is van de werkzaamheden. Ik denk alleen als je naar de werkzaamheden op het Groene Carré kijkt, dat twee dingen helder zijn. We hebben getracht te communiceren, en dat is middels bewonersbrieven in het Stadshart enzovoort uitgebreid gebeurd, dat in een periode van twee weken de werkzaamheden in de nachten uitgevoerd zouden worden. Dan zijn de fietsoversteken weg, maar ook de voetgangersoversteken. Dat kan geen verrassing zijn, want dat stond precies in de voorstellen waarover we gesproken hebben bij het omdraaien van de voorrang. Vervolgens heb je inderdaad dat soms in de uitvoering dingen niet goed gaan. Bijvoorbeeld die gele bordjes: situatie gewijzigd. Die waren ook tot onze verbijstering op enig moment wel geplaatst richting automobilisten en niet richting fietser. Dat is op zijn zachtst gezegd onhandig en de verkeerde prioriteit en volgorde. Ik begrijp dat u graag wilt dat dat niet gebeurt. Dat wil het college ook graag. Wat we onmiddellijk gedaan hebben, is zorgen dat het gecorrigeerd werd. Maar zo'n periode van twee weken, waarin die omzetting plaatsvindt, is het noodzakelijkerwijs rommelig. We werden ook nog een keer geconfronteerd met de pech dat het niet mogelijk bleek om eenvoudig de wegvakken aan te pakken. Er moesten stukken weggefreest worden omdat het er te vast op zat, enfin, allemaal ellende.

Het tweede is. Mensen moeten wennen aan de nieuwe situatie. En dat wennen aan de nieuwe situatie is een ingewikkeld en moeizaam proces.

De werkzaamheden zijn nog niet afgerond, want de VRI's moeten bijvoorbeeld nog geplaatst worden. Zo zijn er nog een aantal werkzaamheden die uitgevoerd moeten worden. We zijn niet de regie kwijt, maar het is een redelijk complex samenspel tussen leveranciers, uitvoerders en de eigen organisatie. Dus we moeten eerder vaak bijsturen dan dat het uit zichzelf goed gaat. Maar ik bestrijd dat we daarin de regie kwijt zijn. Volgens mij voeren we juist, en we proberen dat zo zorgvuldig mogelijk te doen, de opdracht van uw raad uit om een aantal van de maatregelen uit het totaal alvast naar voren te halen.

De heer Erica: Mag ik een vraag stellen over het antwoord van de wethouder?

De voorzitter: Dat is niet de gewoonte, mijnheer Erica. Het spijt me. De wethouder heeft antwoord gegeven op de vraag van de heer Jansen.

De heer Jansen: Ik constateer dat het college met mij deelt dat het niet helemaal vlekkeloos verloopt. Maar ik wil met klem benadrukken dat het tijd wordt dat het gewoon veilig is op het Groene Carré en dat dat ook de inzet van het college is.

De heer Baaten: Mijnheer de voorzitter. Alle vluchten van grote toestellen in het luchtruim boven Lelystad worden geregistreerd. We kijken dan naar maatschappijen, naar vlieghoogte, snelheid en dergelijke. Er is een enorme toename van het aantal vliegtuigen boven de stad, maar ook een nieuw fenomeen waarmee we te maken hebben en krijgen. Dat is het zogenaamde doorstarten. Als niet-technicus noem ik dat zo. De vraag die wij hebben: op welke wijze denkt het college de huidige geluidsbelasting voor de inwoners van onze stad te gaan meten?

Wethouder Fackeldey: Volgens mij lopen er nu twee dingen door elkaar. Het gaat over de wachtruimte voor Schiphol, waar u het over hebt, en de manier waarop die gebruikt wordt. Wat ons opgevallen is, is dat de intensiteit toeneemt en ook een ander gedrag. We hebben Luchtverkeersleiding Nederland gevraagd of zij een indicatie hebben waardoor dat komt en of dat tijdelijk is of doorgaat. Als u vraagt naar het meten van de geluidsbelasting voor de stad, dan kunnen we hierover een exposé van een half uur houden hoe dat ingewikkeld blijkt, ook al in de directe omgeving van Schiphol. Daarom is indertijd gekozen voor een systeem dat meet wat de vliegtuigen doen, zodat we kunnen constateren of ze zich houden aan de voorschriften. Dat is eenvoudiger en waarschijnlijk effectiever dan de geluidsbelasting meten, want dan heb je de geluidsbelasting gemeten, als je dat al goed objectief kunt doen, maar vervolgens kun je er niets mee.

De heer Baaten: Het doorstarten, dat men momenteel boven de wijken doet, wordt door u niet gemeten. Dat betekent dat men op de goede hoogte kan zitten terwijl men keihard overlast veroorzaakt. Wat doet u daaraan?

Wethouder Fackeldey: Wij meten dat niet, maar gelukkig weet de verkeersstoren, het Schiphol Approach, nog steeds heel precies waar welk vliegtuig wanneer zit. We hebben Luchtverkeersleiding Nederland gevraagd of zij ons kunnen informeren wat er aan de hand is, want dat zijn vliegtuigbewegingen die vanuit Schiphol aangestuurd worden. Dat bedenkt zo'n piloot echt niet zelf. Daar krijgt hij opdracht of toestemming voor van Schiphol Approach. Wij hebben het ook een aantal keren gezien en hebben eerst maar eens de vraag gesteld: wat is er aan de hand? Waarom is dat nu zo? En als we dat weten: wat zou er dan moeten gebeuren?

De heer Ongering: Mijnheer de voorzitter. Recentelijk is door het ministerie van Onderwijs bekendgemaakt, dat 86%, maar liefst, van alle islamitische scholen in Nederland fraudeert met subsidiegelden en dat bijna alle islamitische scholen slecht onderwijs geven. Kunt u ons vertellen wat de situatie is op de islamitische school in Lelystad?

Wethouder De Jager: Er zijn inderdaad recentelijk twee rapporten verschenen. Eén gaat over het besturen van de islamitische scholen en dat was een vrij verontrustend rapport. Daar is landelijk veel aandacht voor en daar wordt op landelijk niveau over gesproken. Als wij kijken naar de Lelystadse situatie zoals die op dit moment is, moet ik u eerlijk zeggen dat daar vanuit het schoolbestuur constructief wordt meegewerkt. De bestuurders zijn aanwezig in ons Lokaal Onderwijs Beraad, participeren actief als het gaat om de Lokale Educatieve Agenda, doen mee in het brede schoolverband en willen ook meedoen in het kader van het passend onderwijs.

Als het gaat om de kwaliteit van het onderwijs. Daarover is een ander inspectierapport verschenen. Dat is voor een deel bespreekpunt als het gaat om het openbaar onderwijs. Daaruit heb ik twee cijfers kunnen destilleren. De eerste zit in het rapport over de besturenkwestie en daar wordt een nul of een O ingevuld. Dat betekent dat het islamitisch onderwijs normconform zou presteren. Dat vind ik geen verontrustende mededeling. Maar in het inspectierapport dat gaat over de kwaliteit van het onderwijs, is de Al-Ihsaan gekenmerkt als een zeer zwakke school en dat is wel zorgelijk.

3 b. Beantwoording schriftelijk gestelde vragen naar aanleiding van de door het college ter informatie aangeboden stukken aan de raad

De voorzitter: Er zijn diverse schriftelijke vragen gesteld. Als eerste zou ik een schriftelijke vraag van de InwonersPartij naar voren willen brengen, waarbij het gaat over het inrichtingsvoorstel van het afvalbrengstation.

Wethouder Nuijt: Mijnheer de voorzitter. Er zijn een aantal vragen gesteld door de InwonersPartij betreffende het afvalbrengstation. Allereerst wil ik ingaan op de aanleiding zoals zij die geformuleerd hebben; daar staan ook al wat vragen geformuleerd. De keuze voor de Zeeasterweg van het afvalbrengstation destijds hebben we op het Opinieplein uitgebreid aan de orde gehad, onderbouwd, en we hebben hem gezamenlijk bediscussieerd. Ik heb daar als portefeuillehouder aangegeven, dat het raadsvoorstel in verband met het ontbreken van een kredietaanvraag naar de mening van het college niet in de duale taakopvatting past en daarom tot de formele beslissingsbevoegdheid van de raad ex artikel 160 behoort. Een aantal fracties hielden op het Opinieplein aan hun standpunt vast en ik heb dat op dat moment als een gegeven beschouwd.

Vervolgens is in het college een principiële discussie gevoerd tegen de achtergrond van de toen al lopende gedachtewisseling over de positie van de raad en het college binnen het duale bestel. Besloten is toen dat wij als college van onze formele beslissingsbevoegdheid gebruik zouden maken, juist omdat die kredietaanvraag niet aan de orde was en dat de informatieverstrekking op een actieve manier via een brief aan de raad zou worden vormgegeven, waarin aandacht besteed zou worden aan de voorkeurvariant, de financiële gevolgen, de duurzaamheid en een nog te organiseren werkbezoek. Dat wat betreft de aanleiding en de vragen die daarover door de InwonersPartij gesteld zijn.

Dan zijn er nog een aantal vragen gesteld genummerd 1 t/m 8. Successievelijk heb ik daarover de volgende antwoorden. Ik neem aan dat ik de vragen als zodanig niet allemaal hoeft te vermelden.

Wat betreft de eerste vraag. Het college heeft geopereerd ten aanzien van het voorstel binnen de bevoegdheden die zij heeft.

Ten tweede heeft het college met inachtneming van de verdeling van de bevoegdheden tussen raad en college, de raad actief geïnformeerd over het afwegen van beide varianten, het betrekken van Het Goed bij de afvalsortering en de financiële implicaties.

Ten derde heeft het college in de brief die aan de raad is verzonden zoals vermeld, ook haar keuze voor de te volgen procesgang nader verklaard.

Ten vierde bent u op het agendaoverleg, op mijn verzoek naar aanleiding van het besluit van het college, nader geïnformeerd over de te volgen werkwijze. Daarop zijn toen geen bemerkingen binnengekomen. Vervolgens bent u in de naar de raad verzonden brief ook nog schriftelijk op betrouwbare wijze over de procesgang geïnformeerd.

Ten vijfde is het de Gemeentewet die de onderlinge verhouding tussen raad en college regelt, zowel wat betreft de wederzijdse bevoegdheden als de informatieplicht van het college ten opzichte van de raad. Dat vormt het kader waarin we gezamenlijk opereren.

Op uw zesde vraag heb ik het antwoord, dat wij als raad en college met elkaar in gesprek zijn om binnen het huidige proces van dualisering de wederzijdse rollen nader vorm te geven. De discussie in het presidium draagt daaraan in belangrijke mate bij.

Op vraag 7 zou ik het antwoord willen geven, dat ik graag in een open dialoog over zaken, ook als zij wijzigen, met u in discussie ga, zoals ik ook op dit moment doe.

Tot slot wat betreft vraag 8. In de brief van 31 oktober aan de raad verwijst het college op pagina 3 naar de discussie op het Opinieplein en de door haar gekozen procesgang.

De heer Jansen: In de beantwoording van mevrouw Nuijt namens het college zitten enige omissies en onjuistheden. Ik wil graag op de beantwoording van het college terugkomen bij de motie die door de VVD is ingediend. Dan gaan we daar wat dieper op in.

De voorzitter: Wilt u dat laatste even toelichten?

De heer Jansen: Er komt nog een motie van de VVD.

De heer Marseille: Door de wat merkwaardige situatie dat wij de agenda pas vaststellen zo ongeveer halverwege de vergadering, was ik nog niet eerder in de gelegenheid om aan te kondigen, hetgeen zoals gebruikelijk tegenwoordig wel al via de mail is gebeurd, dat ik een motie die ik noem 'vreemd aan de orde van de dag' wil indienen. Gezien het onderwerp vraag ik me af of die motie wel vreemd aan de orde van de dag is en of u wellicht de gelegenheid zou kunnen bieden om die motie nu in te dienen. Dan zouden we het onderwerp in één keer kunnen afmaken. Aan u is de orde.

De voorzitter: Het is inderdaad niet gebruikelijk om een motie in te dienen bij agendapunt 3b, Beantwoording schriftelijke vragen, maar het is wel mogelijk. Ik zou dan ook in dit geval van die mogelijkheid gebruik willen maken, om te kijken of we dan wellicht meteen dit onderwerp kunnen afhandelen. Ik geef u nu het woord om deze motie in te dienen.

De heer Marseille: De wethouder gaf zojuist al aan dat er een discussie is over de vraag wie erover gaat. Wij hebben ook de discussie op het Opinieplein meegemaakt en daar hebben wij geconstateerd, dat een belangrijk deel van de daar aanwezige leden bedenkingen had tegen het voorstel. Dan lijkt het me helemaal niet verstandig om te gaan discussiëren over de vraag: wie is nu bevoegd? Maar de toezegging van het college om de zaak aan de raad voor te leggen gestand te doen, willen wij in een motie verwoorden, waarbij wij niet de bevoegdheid van het college aantasten, maar wel graag een uitspraak doen op dit punt. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie betreffende de herinrichting van het afvalbrengrstation

"De raad van de gemeente Lelystad in vergadering bijeen op 20 november 2008

Overwegende dat:

- op het Opinieplein van 9 oktober 2008 door diverse leden van de raad bedenkingen zijn geuit tegen het voorstel betreffende de herinrichting van het afvalbrengrstation aan de Zeeasterweg;
- door het college bij brief van 31 oktober 2008 het college heeft gemeld dat zij van mening is dat besluitvorming betreffende het afvalbrengrstation een uitvoeringsbevoegdheid van het college betreft;
- het college op grond daarvan op 21 oktober 2008 een besluit heeft genomen.

Van mening dat:

tijdens de Opiniepleinsessie is gebleken dat de aanwezige leden van de raad er bij het college op hebben aangedrongen een voorstel betreffende dit onderwerp aan de raad voor te leggen.

Draagt het college op:

- het collegebesluit inzake de herinrichting van het afvalbrengrstation voor het uitbrengen van een visie aan de raad voor te leggen;
- bij de uitvoering van het besluit betreffende de herinrichting van het afvalbrengrstation de door de raad geuite visie te respecteren.

En gaat over tot de orde van de dag.”

(De motie is ingediend door de fractie van de VVD)

De voorzitter: De motie maakt deel uit van de beraadslagingen. Het is in het Reglement van orde nu tevens toegestaan dat er een kort debat volgt over dit punt. Ik nodig u uit om eventueel alvast uw mening te geven over de zaak die ons nu voorligt.

De heer Walraven: Mijnheer de voorzitter. Het verzoek dat de heer Marseille vermeldde, is niet mede namens mij ingediend. Het is mede gericht tot het aanwezige lid van het college. Wij hebben het standpunt ingenomen dat de raad wel erg ijverig bezig is om allerlei zaken en bevoegdheden van het college naar zich toe te trekken, en soms ten onrechte, zoals naar onze mening in dit geval. Het college heeft uitgebreid verslag gedaan, ook op het Opinieplein, over de wijzigingen in deze zaak. Ik heb niet alles meer precies voor de geest, het is al weer een tijdje geleden. Het college heeft dat uitgebreid toegelicht en ook gezegd dat het zeer waarschijnlijk binnen de begroting zou kunnen worden opgelost. In die zin heb ik het opgevat als een correcte mededeling van het college, dat de locatie alsnog was gewijzigd doordat, meen ik, de huurtermijn langer zou kunnen worden. 15 jaar als ik het goed heb. Er zijn allerlei vergelijkingen gemaakt, een matrix met plussen en minnen. Ik ben van mening dat het college de zaak keurig heeft gepresenteerd. Wij zullen deze motie dus niet steunen.

De heer Soomers: Mijnheer de voorzitter. Ik ga niet in op de inhoud van de problematiek van het afvalbrengrstation. Dat is hier niet aan de orde, dus daarover spreken wij ons niet uit. Het gaat hier om gelijk hebben of gelijk krijgen. Het college neemt een formeel, wetstechnisch standpunt in. Maar dat is niet wijs, want het college heeft duidelijk dat de raad over dit onderwerp met het college in gesprek wil gaan. Dan is het toch zo dat niet het college maar de raad bepaalt waarover in de raad gesproken wordt. Uit dat oogpunt, om dat met elkaar helder te krijgen, zullen wij uiteraard deze motie steunen.

De heer Van Veluwen: Mijnheer de voorzitter. Bij wat de heer Soomers heeft gezegd zouden wij ons graag willen aansluiten. Wij hebben ook gevraagd op het Opinieplein om het voorstel aan de raad voor te leggen, omdat we daarover inhoudelijk nog een keer met het college van gedachten willen wisselen. In die zin zullen we deze motie dan ook steunen.

De heer Homan: Mijnheer de voorzitter. Mede aanwezig geweest op het Opiniepleingebeuren. De verwachting bij de aanwezigen daar was dat er een goed overleg met de raad zou volgen. Wat er vanavond wordt medegedeeld is min of meer een koude douche: gaan jullie maar daar staan, want wij hebben besloten. Dat mag. Maar wijs is dat naar de mening van de StadsPartij niet. Het is veel beter om in goed overleg hierover een goed besluit te nemen en goed te luisteren naar datgene wat de raad hierover te zeggen heeft. Dus de StadsPartij steunt de motie van de VVD.

De heer Baaten: Mijnheer de voorzitter. In het verlengde van de acht vragen die wij gesteld hebben. Deze motie komt geheel overeen met datgene wat wij in feite in die acht vragen hadden opgenomen. Maar toch twee dingen die ik uit die acht vragen wil halen. Dat was namelijk dat het voor mij duidelijk was dat er op die avond een toezegging is gedaan. Een toezegging aan en voor de raad. Ik heb mevrouw Nuijt,

dus het college, want het spreekt met één mond, bij de 3a vragen zojuist nog horen zeggen: als ik dat zeg dan gebeurt dat. Dat missen wij dus.

Dan wil ik nog een vraag benoemen en dat is: moeten gedane toezeggingen en blijkbaar ook uitspraken, eerst een aantal nachtjes bezinken dan wel rijpen alvorens hier enige waarde aan te kunnen toekennen? Als dat datgene is wat wij op Opiniepleinen en dergelijke met het individuele collegelid kunnen afspreken, dan hebben we toch gigantische problemen in de toekomst. Want waar kunnen we dan nog van uitgaan? Het is heel jammer dat we vanavond op deze manier moeten praten met elkaar over iets wat is toegezegd door hét college.

De heer Walraven: Bij interruptie. Mijn gevoel voor eerlijkheid speelt me toch parten. Wethouder Nuijt heeft op die avond na herhaaldelijk aandringen van raadsleden toegezegd wat onder andere de heer Baaten verwoordt. Maar ik meen mij heel duidelijk te herinneren dat zij daarbij gezegd heeft: onder het voorbehoud dat ik hierover eerst overleg pleeg met het college. Dat wil ik wel even gezegd hebben.

De heer Van Veluwen: Ik wil daarop aanvullen, dat het toch te gek voor woorden zou zijn dat wij als raadsleden wel van mening mogen veranderen op het Opinieplein en we dat van het college niet mogen verwachten. Dat is een heroverweging. Dat gunnen we elkaar en dat moeten we elkaar blijven gunnen, want anders is zo'n Opinieplein per definitie al dichtgetimmerd en daar is het nu net niet voor.

De voorzitter: Is er behoefte bij de raad aan een korte schorsing?

De heer Van den Heuvel: Ik zou inderdaad graag een korte schorsing wensen.

De voorzitter schorst de vergadering.

De voorzitter heropent de vergadering.

Wethouder Nuijt: Mijnheer de voorzitter. We hebben kennisgenomen van de motie. Voor ik daarop inga wil ik toch nog even in reactie op de heer Baaten aangeven, dat ik op het Opinieplein heel duidelijk heb aangegeven hoe het college tegen haar bevoegdheid ten aanzien van dit voorstel aankijkt. Ik heb dat in eerste instantie ook al gedaan. Ik heb daar kennisgenomen van het standpunt van een aantal fracties, die vasthielden aan het feit dat er een voorstel voorgelegd zou moeten worden. Dat heb ik als een gegeven beschouwd. Vervolgens heeft er discussie in het college plaatsgevonden. Dat heb ik aan u gemeld bij de beantwoording van de vragen.

De heer Jansen: Bij interruptie. Het college heeft op een gegeven moment anders besloten, op basis van de wetgeving zoals u al zei. Waarom hebt u niet na het collegebesluit dan de fracties geïnformeerd over deze wijziging?

Wethouder Nuijt: Ik wilde eigenlijk op de motie ingaan. Maar ik geef u antwoord. Naar aanleiding van het collegebesluit heb ik de voorzitter van uw raad gevraagd ons standpunt op het agendaoverleg in te brengen. Voor zover mij bericht is, zijn er geen bemerkingen tijdens dat agendaoverleg ten aanzien van ons collegebesluit gemaakt. Voor zover ik weet is ook uw partij vertegenwoordigd in het agendaoverleg. Vervolgens is pas de brief naar uw raad verstuurd, en dat is de brief waar we het op dit moment over hebben.

De voorzitter: Voordat u ingaat op de motie, wil ik als voorzitter van het agendaoverleg onder uw aandacht brengen, dat het agendaoverleg alleen maar een technische afweging maakt en geen politiek inhoudelijke afweging.

Wethouder Nuijt: Dat is juist, maar het leek me wel belangrijk dat het op het agendaoverleg gemeld werd. Vervolgens is er een brief aan de raad gestuurd. In die brief is op pagina 3 uitgebreid ingegaan op het feit dat een aantal raadsfracties verzocht hebben een voorstel voor te leggen, maar dat het college een andere afweging gemaakt heeft op basis van haar bevoegdheden ex artikel 160. Dat heb ik ook bij mijn beantwoording van de vragen van de InwonersPartij gemeld.

Dan wat betreft de motie zoals deze door de VVD is ingediend. We hebben die besproken als college. We zijn van mening dat u als raad in feite zelf beschikt over instrumenten om de brief, zoals die aan u is toegestuurd betreffende de herinrichting van het afvalbrengstation, te agenderen voor een volgende vergadering. Uiteraard kunt u dan uw visie op de voorstellen kenbaar maken. Als college staan wij open voor de meningen die u daar zult inbrengen. U kunt ons ook om nadere informatie vragen, zo u dat wenst. Uiteraard zullen wij geen onomkeerbare handelingen verrichten tot die tijd. Het college is van mening dat het desalniettemin een bevoegdheid van het college betreft, maar wij respecteren uiteraard, zoals wij dat altijd doen, de mening van uw raad en zullen wanneer wij van die visie kennisgenomen hebben, daarmee in ons standpunt rekening houden en kijken in hoeverre dat mogelijk tot een heroverweging leidt. Desalniettemin is het college van oordeel dat het qua besluitvorming aan het college is om hierover een besluit te nemen.

In tweede termijn

De heer Caniels: Mijnheer de voorzitter. Ik had een vraag aan het college, of de besluitvorming zoals het college die noemt, nog leidt tot aanpassing van een eventueel privaatrechtelijke overeenkomst. Als dat zo is, wil het college dan even kennisnemen van lid 4 van artikel 169 van de Gemeentewet?

De heer Siepel: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp niet waarom het college zo'n heel formele weg kiest nu deze motie er ligt en zich beroept op allerlei procedures. Het zal het college toch volstrekt duidelijk zijn wat de strekking van deze motie is? Als het college er ernstig rekening mee houdt dat deze motie wel eens zou kunnen worden aangenomen – en het college kan denk ik ook wel goed aanvoelen hoe de sfeer in de raad is op dit punt – dan kan het college toch eenvoudig zeggen: goed, als u dat wilt, raad, inderdaad het kan ook anders, maar als u nu dit de weg vindt dan gaan we daarin mee. Ik begrijp die starre houding van het college niet om het dan per se langs de andere weg te willen, terwijl ze van tevoren weet dat de uitkomst dezelfde is als wanneer het college zegt: wij kunnen met deze motie leven.

De heer Jansen: Mijnheer de voorzitter. Ik wil graag de woorden van de heer Siepel onderschrijven. Als ik even terugkijk naar het Opinieplein, waar de heer Walraven het ook over heeft gehad, dat vond ik een zeer coöperatief overleg. Er zijn ook dingen over en weer gewisseld. Ik ga niet het spelletje ja/nee verder met elkaar uitwisselen, maar waarom kiest u nu voor zo'n starre houding? Dat vind ik onbegrijpelijk.

De heer Walraven: Mijnheer de voorzitter. In de eerste plaats wil ik mijn dank overbrengen aan de heer Van Veluwen voor het bevestigen van wat ik zojuist zei. Ik wil als stemverklaring opmerken, dat ik tegen deze motie van dwang, bijna een macho motie, zou willen stemmen. Ik ben van mening dat de raad voldoende instrumenten heeft, een interpellatiedebat of agenderen, om deze zaak alsnog te bespreken en dat we er geen wedstrijd van moeten gaan maken.

De heer Marseille: Mijnheer de voorzitter. Ik was niet degene die het eerst de vinger opstak om te reageren op de beantwoording van het college, omdat ik even tijd nodig had om te begrijpen wat de wethouder precies bedoelde. De wethouder had het over

een aantal dingen. Aan de ene kant hoorde ik het woord respecteren, aan de andere kant hoorde ik zeggen “we zullen kijken of wij”, “natuurlijk houden we daar rekening mee”, “we zullen daarnaar kijken”. Volgens mij is deze motie volstrekt duidelijk. Deze motie heeft de bevoegdheid van het college niet ter discussie gesteld, want het leek ons op dit moment helemaal niet zinvol om daarover te gaan twisten. Het is de raad, zeker op het Opinieplein en het blijkt nu ook uit de reacties in grote meerderheid, die zegt: op het moment dat de raad aangeeft, dat wij een reden hebben – en ik denk dat rond dit onderwerp die reden er zeker is – om daarover met het college te willen spreken en een besluit te willen nemen, dan doet het college er verstandig aan om te zeggen: natuurlijk gaan wij daarover met de raad in overleg en houden rekening met datgene wat de raad daarvan vindt.

Wethouder Nuijt: Mijnheer de voorzitter. Uiteraard wil ik in overleg met de raad over het betreffende voorstel, in alle openheid. Ik ben ook genegen naar uw visie op het voorstel te luisteren. We gaan ook eerst nog op bezoek bij een afvalbrengstation, zodat we weten waar we over praten. Dus wat dat betreft heb ik daar geen enkele moeite mee. Het is puur een principiële discussie ten aanzien van de procesgang. Dat weten we allebei. Het gaat erom dat we daarin de juiste opstelling kiezen. Daarin heeft het college een principiële afweging gemaakt. Op basis van uw motie beschikt u over de juiste instrumenten om die discussie volgende keer op een goede manier met elkaar te voeren, waartoe ik alle bereidheid heb zoals ik die ook op het Opinieplein heb getoond. Ik denk dat we daar met elkaar op een goede manier moeten uitkomen. Wanneer we uw visie gehoord hebben, nemen we die mee als college en zullen we opnieuw naar het voorstel kijken. Nogmaals, dat laat onze bevoegdheid onverlet ten aanzien van de besluitvorming, want dat zit weer in die principiële discussie.

De heer Siepel: Bij interruptie. Ik heb geen antwoord van het college gekregen op mijn vraag waarom het college deze formalistische, ik heb er geen beter woord voor, opstelling kiest.

Wethouder Nuijt: Misschien moet u die ook in de tijd zien. We zijn als college en raad met elkaar op weg om binnen de dualisering de juiste posities nader uit te bouwen en vorm te geven in het belang van een juiste besluitvorming. Kijkend naar de wet zie je welke taken er liggen voor raad en voor college. Tegen de achtergrond van die discussie kunt u dit beschouwen als een soort casus. Maar daar moeten we met elkaar op een goede manier uitkomen.

De heer Siepel: Dit lijkt me helemaal geen antwoord op mijn vraag, want de verhoudingen zijn helemaal niet in het geding. Het college heeft al nadrukkelijk toegezegd met de raad te willen praten over een aangelegenheid waarvan ook uit deze motie blijkt, dat de raad beseft dat het hier een verantwoordelijkheid van het college is. Dat is helemaal niet in het geding. Het gaat om de manier waarop het college met de raad in discussie gaat. Deze motie vraagt om dat op een bepaalde manier te doen, en het college zegt: nee, dat doen we niet, dat willen we niet zoals het hier gevraagd wordt; we willen wel praten maar op een andere wijze, precies volgens formuleringen die in de Gemeentewet staan en reglementen. Dat noem ik een formalistische benadering.

Wethouder Nuijt: Ik zou hem niet formalistisch willen noemen. Wanneer je op een gegeven moment de juiste posities zoekt, en we zijn daarover met elkaar in gesprek ook in het presidium om te kijken hoe we met de dualisering omgaan, dan is het af en toe wellicht noodzakelijk om je op je formele positie te beroepen. Dat is wat er in dit geval gebeurd is. Dat noem ik niet formalistisch. Dat is af en toe de juiste posities afbakenen. Dat laat onverlet dat we de discussie in alle openbaarheid en toegankelijkheid ten opzichte van elkaar zullen voeren.

De voorzitter: Dank u wel. Ik sluit dit debat en kijk of er in de raad behoefte is om een stemverklaring te geven ten aanzien van de motie.

De heer Van den Heuvel: De beraadslaging gehoord hebbende en de opstelling van het college dat toch hinkt op twee gedachten, is dit het zoeken van een confrontatie met de raad in dit voorliggende geval. In die zin zal John van den Heuvel, raadslid van de SP, voor deze motie stemmen.

Mevrouw De Waal: Ik zie deze motie als een signaal dat is ontstaan door onder andere onvoldoende goede communicatie, en een signaal met betrekking tot de samenwerking. Daar sta ik dus achter. Ik zal echter niet voor de motie stemmen, omdat ik niet achter de totale inhoud van de motie sta en ook niet achter de opdracht die aan het college wordt gegeven, omdat naar mijn mening dit puur gaat om een principiële kwestie en ik ook geen behoefte heb aan verdere discussie over dit onderwerp.

De heer Siepel: De ChristenUnie constateert dat in deze motie de dualistische verhouding tussen raad en college volledig gerespecteerd wordt. Wij hebben wel behoefte om over het onderwerp te spreken. Daarom zullen wij deze motie steunen.

De voorzitter: Ik constateer dat er verder geen behoefte is aan stemverklaringen en breng de motie in stemming.

De fracties van PvdA, VVD, InwonersPartij, CDA, ChristenUnie, Leefbaar Lelystad, GroenLinks en StadsPartij en één lid van de fractie van de SP stemmen voor de motie.

Twee leden van de fractie van de SP stemmen tegen de motie.

Met 32 stemmen voor en 2 stemmen tegen wordt de motie aangenomen.

De voorzitter: We gaan verder met de schriftelijke vragen van de InwonersPartij en het CDA over de uitkomst van het rapport Onderwijsinspectie, zeer zwakke scholen.

Wethouder Fackeldey: Mijnheer de voorzitter. De vragen zijn helder. Ik wil er wel graag bij opmerken dat het goed is u te realiseren, dat we het hier niet over alle scholen hebben in Lelystad, dan zal namelijk collega De Jager aan zet zijn, maar over die scholen openbaar onderwijs waarvan wij het bevoegd gezag met elkaar vormen. In die zin moet u mijn antwoorden dan ook horen.

Zijn er ook zwakke scholen bekend? Voor de goede orde, eenieder die dat wil kan dit op onderwijsinspectie.nl vinden, maar inmiddels is er ook een andere zwakke school als zodanig bestempeld. Overigens hecht ik er wel aan dat ik bij zwak en zeer zwak niet zou willen duiden dat dat slechte scholen zijn, maar dat zij op de punten waarop zij beoordeeld zijn zwak scoren. Dat is een nuancering die misschien wel van belang is.

De tweede vraag: waaruit bestaat het risico concreet? Als u kijkt naar de Inspectie dan meet de Inspectie tegenwoordig heel gericht opbrengsten. Dan gaat het over de vraag of op de feitelijke cognitieve leerresultaten in de verschillende jaren voldoende gescoord wordt. Men kijkt naar de uitkomsten maar ook naar het feitelijk handelen in de klas. Als je dan als zwak scoort, dan zegt men: het kan nog net door de beugel, maar er is wel een groot risico dat het niet goed gaat; we verscherpen het toezicht en we maken afspraken met de scholen hoe aan verbetering gewerkt kan worden. Bij zeer zwakke scholen scoren de scholen onder de maat en onder de norm en moet er

echt een plan van aanpak gemaakt worden door het bestuur, om te zorgen dat ze weer op de norm komen. Dus van oranje naar groen. Als je dus lang achter elkaar een zeer zwakke school zou zijn, dan is het risico dat je kinderen aflevert die onvoldoende voldoen aan de normen die de wet stelt aan de kennis. Dan moet je overigens wel acht jaar zeer zwak gescoord hebben om de garantie op je negatieve uitkomst te hebben. Dat is natuurlijk niet wat er aan de hand is. Maar het risico is dat je onder de norm scoort. Dat zou je dan ook terug moeten zien bijvoorbeeld in de resultaten van het voortgezet onderwijs. Daar past nog wel een nuancering, want daar hebben we in die zin naar gekeken, en het is niet zo dat de kinderen die van deze scholen afkomen, significant slechter scoren op het voortgezet onderwijs. Dat neemt niet weg dat we zeer serieus het signaal nemen van de Inspectie, dat het hier niet goed genoeg gaat en dat er echt een plan van aanpak nodig is. Daarop hebben we in de brief getracht uitgebreid te reageren, hoe de leeropbrengst verbeterd kan worden.

Dan ben ik bij vraag 4 van het CDA. We hebben getracht in de brief de maatregelen uitgebreid te beschrijven. In essentie komt het neer op twee zaken. Eén van de zijde van de algemene directie, vertegenwoordigend het schoolbestuur, zorgen dat er nadrukkelijker op die resultaten gescoord en gemeten wordt en samen met het KPC deskundigheid ingehuurd om te kijken waardoor het komt. De externe deskundige helpt de scholen ook en de schoolleiding, om ervoor te zorgen dat die maatregelen getroffen worden – en dat kan zijn bijscholing van leerkrachten, het kan zijn een andere organisatie van het onderwijs, het gebruik van andere methoden – om te zorgen dat er weer via oranje naar groen gescoord wordt. Daarnaast hebben we in breed Lelystads verband samen met de andere besturen onder leiding van collega De Jager een systeem geïmplementeerd, waardoor we de zwakte of de sterkte beter kunnen voorspellen, kunnen zien aankomen als een school dreigt slechter te scoren. Dan ben ik, denk ik, grosso modo door de vragen van het CDA heen.

Ik ga naar de vraag van de InwonersPartij: hoe gaat u ervoor zorgen dat de leerlingen de achterstand inlopen voordat ze naar het voortgezet onderwijs gaan? Door de maatregelen te treffen die we net getroffen hebben, want gelukkig is het niet zo dat als er één jaar gescoord wordt als zeer zwak, daarmee het eindresultaat ook slecht is. Daar heb je acht jaar de tijd voor. De maatregelen om de leeropbrengst te verhogen en de sturing daarop zijn wat ons betreft aanleiding om te veronderstellen, en de Inspectie heeft dat in het laatste bestuurlijk overleg bevestigd, dat de scholen snel uit deze gevarezone zullen zijn. Ik hoop dat ik daarmee de vragen beantwoord heb.

De heer Caniels: Nog een paar aanvullende vragen. U hebt het gehad over een plan van aanpak. Moet ik nu begrijpen dat het plan van aanpak zowel geldt voor de drie als zeer zwakke scholen bestempelde scholen als voor de zwakke scholen? Als ik u goed beluister dan betreft het één zwakke school behorend tot het openbaar onderwijs, waarvoor de gemeente bevoegd gezag is. Is die conclusie juist?

Wethouder Fackeldey: Die conclusie is juist. Overigens heb ik het dan over de uitkomsten van de resultaten zoals geplaatst op de site van de Inspectie. Het is een voortdurend proces waarin er scholen bijkomen en scholen afgaan. Dus dat wisselt iedere keer.

Het plan van aanpak is voor iedere school maatwerk. Ook voor zwakke scholen worden er maatregelen afgesproken om te zorgen dat ze uit die gevarezone komen en het stoplicht kleur groen gaan krijgen.

De voorzitter: Nog meer behoefte aan aanvullende vragen of opmerkingen vanuit de InwonersPartij? Dat is niet het geval. Dan gaan we over naar de vragen van GroenLinks betreffende de bouwenvelop.

Wethouder Fackeldey: Mijnheer de voorzitter. Wat is de bouwenvelop? De bouwenvelop gaat het biedboek vervangen. De bouwenvelop wordt dé notitie en hét document waarmee de afspraken aan de voorkant van het proces gemaakt worden met de ontwikkelaars. Het biedboek is een heel ingewikkelde verzameling van documenten en die condenseren we in de bouwenvelop. Je moet je voorstellen dat het biedboek voor Warande daadwerkelijk zó dik was. Daarin is heel gedetailleerd op alle beleidsterreinen die er zijn in deze gemeente voorgeschreven wat er moet gebeuren. De doelstelling van de bouwenvelop is om dat terug te brengen tot een aantal essenties en om het terug te brengen tot een aantal hoofdlijnen en basisafspraken met de ontwikkelaar, waarin ook vrijheid geboden wordt en een bandbreedte om daarbinnen te opereren. Overigens zullen we graag met u, als we de bouwenvelop in concept hebben, deze met u wisselen en uw opvatting daarover vragen, omdat we ook met elkaar moeten vaststellen tot aan welk niveau we willen opleggen wat er door de ontwikkelaar dient te gebeuren en wat vervolgens niet.

Mevrouw Kreuger: Mag ik even reageren? Ik bespeur hier misschien enige beroepsblindheid. Mijn simpele vraag was: ik als raadslid ben leek op dit gebied, ik lees mijn stukken en wat ik daarin dan mis is heel simpel gesteld: wat wordt er eigenlijk onder zo'n bouwenvelop verstaan? Ik heb het stuk gelezen, dus ik begrijp wel ongeveer wat ermee gedaan wordt en wat erin zou moeten, maar het is me niet helemaal helder wat het nu voor een envelop is, waar hij voor dient.

Wethouder Fackeldey: Ik denk dat u gelijk hebt, want de term is gepikt van Amsterdam en in die zin is het een soort van beroepsblindheid. Het is een document dat de functie heeft die het biedboek nu heeft bij de start van een ontwikkelopgave, waarin staat wat de afspraken zijn tussen de ontwikkelaar en de gemeente Lelystad.

De voorzitter: Dank u wel. U hebt voldoende antwoord gekregen, naar de fractie van GroenLinks? Dat is het geval. Ik heb inmiddels ontvangen de schriftelijke vragen van het CDA ex artikel 37, lid 2, en die horen op dezelfde wijze behandeld te worden als de vragen die door GroenLinks zijn ingediend en beantwoord. Ik hoop dat het college daarvan ook de antwoorden heeft.

Wethouder Fackeldey: Inderdaad. Op welke termijn is een concrete nota voor de raad beschikbaar? Eind dit jaar, begin volgend jaar hoopt het college haar eerste conceptvoorstel te kunnen vaststellen en zal het dan graag zo snel mogelijk aan u voorleggen en met u willen bespreken om er vervolgens daadwerkelijk een definitief besluit van te kunnen maken.

U vraagt: is de bouwenvelop een element dat het kan bespoedigen en tegen lagere kosten? Een van de doelstellingen is wel degelijk om de projectontwikkelingskosten terug te brengen, omdat je op één moment met elkaar afspraken maakt en niet elke keer dat de wereld verandert of een ontwikkelaar met een probleem geconfronteerd wordt, helemaal opnieuw te moeten gaan ontwikkelen.

U vraagt ook: kunt u bij die notitie ongeveer in kaart brengen hoeveel dat zou kunnen gaan schelen? We willen een poging wagen, maar het is wel heel lastig want dan moet je gaan voorspellen en berekenen welke activiteiten je in de loop van het proces niet meer gaat uitvoeren. Wat ik liever met u zou willen afspreken is dat we dat wel goed gaan monitoren, dat we bijvoorbeeld na een jaar gebruik bouwenvelop kijken of we verstandig kunnen terugrapporteren wat het opgeleverd heeft. We willen proberen een voorspelling te doen, zolang die niet als resultaatsverplichting geformuleerd wordt, want dat is lastig. Het is toch een beetje gokken met je ogen dicht.

We hebben intensief overleg met de OBL over die bouwvelop. Zij zeggen tegen ons: op zichzelf prima. Maar, zeggen ze dan daarbij, als je alles wat je tot dusver in het biedboek hebt, laat staan en je noemt dat bouwvelop, dan schieten we er niets mee op, want dat betekent alleen maar dat we in één keer de hele koek moeten opeten; we hopen dan wel dat u tegelijkertijd de vereenvoudiging van de regelgeving in de bouwvelop tot stand weet te brengen. En, hebben ze aangegeven, dan willen ze daarover graag mee nadenken. Daarover zijn we goed met hen in gesprek.

Voor kennisgeving aangenomen.

4. Vaststelling agenda

De voorzitter: Zijn er leden van de raad die een van de A-stukken tot B-stuk willen verklaren?

De heer Zweers: Wij willen graag agendapunt 9 kort bespreken.

De voorzitter: Daarmee wordt agendapunt 9 een B-stuk. Dan wil ik uw aandacht vestigen op agendapunt 16. De voorzitter van de raad heeft gesteld dat het voorstel inzake kaderstelling Kampeernota Lelystad, daar waar de stemmen staakten, als eerste B-stuk behandeld dient te worden. Met betrekking tot agendapunt 18, evaluatie jaarrekening en burap, geef ik het woord aan de heer Marseille.

De heer Marseille: De commissie van de rekening heeft de raad geadviseerd te vragen dit stuk van de agenda af te voeren en ik zal als lid van de VVD-fractie dat voorstel nu doen om agendapunt 18 niet te behandelen vanavond.

De voorzitter: Een van de leden van de raad die hierop wil reageren? Kan de raad instemmen met het voorstel van de VVD? Dat is het geval. Dat betekent dat punt 18 van de agenda wordt afgevoerd.

Met betrekking tot agendapunt 21 hebt u een brief gehad van het college, waarin het college verzoekt om dit punt van de agenda af te halen en in een later stadium te behandelen.

De heer Baaten: Het gaat om het verzoek om een nadere analyse te kunnen toepassen op het geheel, waarbij ik in twee delen de vraag zou willen stellen. Is de reden van het verzoek om het uitstel de ontvangen brief van het CDO?

Wethouder Fackeldey: Dat is niet de reden.

De heer Baaten: Dan is het zo dat er een verzoek is gekomen om het agendaoverleg met spoed te verzoeken om dat stuk a.s. maandag in het agendaoverleg te behandelen en het op 4 december in de raad te behandelen. Als wij vanavond dit stuk niet gaan behandelen dan betekent dat dat onze inbreng achterwege blijft. Dan zou ik de raad toch willen aankijken en willen zeggen: het advies meegeven aan het agendaoverleg om een Opinieplein te organiseren en het pas daarna weer op de raadsagenda terug te brengen.

De voorzitter: Het kan zijn dat de raad vanavond instemt om punt 21 van de agenda af te halen. Vervolgens gaat het naar het agendaoverleg en daar kan inderdaad worden bepaald of er een Opinieplein tussen komt te zitten ja of nee.

De heer Van den Heuvel: Wij zouden graag van de kant van het college een nadere motivatie horen waarom dit van de agenda af zou gaan.

Wethouder Fackeldey: Bij alle zienswijzen en onderzoeken bleek een onderzoek gedaan te zijn, door de provincie overigens, dat te maken heeft met de meting en de geluidswaarden, die de redenering die het college al daadwerkelijk in de stukken heeft staan, verder onderbouwt dan op basis van eigen onderzoek het geval was. Wat er nu gebeurt als dat onderzoek niet meegenomen wordt in de zienswijzen, is dat het ook geen deel zal uitmaken van eventuele beoordeling door een rechter. Omdat we u niet in de gelegenheid hebben gesteld om kennis te nemen van die gewijzigde formulering, zouden wij willen voorstellen om u al komende vrijdag ditzelfde stuk maar dan aangepast met het aanvullende onderzoek ter beschikking te stellen, zodat u over de volledige informatie beschikt. Inhoudelijk, kan ik u verklappen, wijzigt er niets aan het stuk. Het heeft wellicht, als ik zo vrij mag zijn het agendaoverleg te adviseren, het gemak dat brief en stuk tegelijkertijd behandeld kunnen worden op 4 december. Wat betreft het college is morgen het gewijzigde stuk naar u onderweg. Het is in feite een technische toevoeging.

De voorzitter: Hebt u in voldoende mate antwoord gekregen, mijnheer Van den Heuvel? Dat is het geval. Wij zullen het advies van het college in het agendaoverleg meenemen, wethouder Fackeldey.

Gaat de raad ermee akkoord dat punt 21 van de agenda wordt afgehaald? Dat is het geval.

Dat betekent dat punt 21 van de agenda is afgehaald, evenals brief nummer 9 onder agendapunt 6, Ingekomen stukken, die op dit punt betrekking heeft.

Met inachtneming van bovengenoemde wijzigingen wordt de agenda vastgesteld.

5. Notulen van de raadsvergaderingen van 9 en 16 oktober 2008

De notulen van de op 9 en 16 oktober 2008 gehouden openbare raadsvergaderingen worden conform ontwerp vastgesteld.

6. Ingekomen stukken (stuk nr. B08-03306)

- 1 Voor kennisgeving aangenomen.
- 2 Voor kennisgeving aangenomen.
- 3 Voor kennisgeving aangenomen.
- 4 Voor kennisgeving aangenomen.
- 5 Ter afdoening in handen van het college gesteld.
- 6 Mevrouw Kreuger: Mijnheer de voorzitter. Wij zouden graag over het antwoord op de brieven 6 en 8 geïnformeerd worden.

Wethouder De Jager: Met betrekking tot nummer 6 voldoen wij graag aan uw verzoek.

Ter afdoening in handen van het college gesteld; de raad wordt over de afdoening geïnformeerd.

- 7 De heer Jansen: Mijnheer de voorzitter. Wij zouden de beantwoording van het college graag tegemoet zien.

Wethouder Fackeldey: Uiteraard.

Ter afdoening in handen van het college gesteld; de raad wordt over de afdoening geïnformeerd.

- 8 Wethouder Fackeldey: Ik sluit me ten aanzien van deze brief graag aan bij het antwoord van collega De Jager inzake brief nummer 6.

Ter afdoening in handen van het college gesteld; de raad wordt over de afdoening geïnformeerd.

7. Beantwoording schriftelijke vragen van de fractie van de StadsPartij inzake de tochtsloot ten westen van de spoorbaan nabij Hanzepark (stuk nr. B08-10096)

De heer Homan: Mijnheer de voorzitter. De spoorbaan wordt verdubbeld en daardoor heeft het gebied naast de Kempenaar en de vroegere Schouw-oost, Hanzepark nu, een deel van de vrije omgeving verloren van de recreatiegebieden die daar lagen. Er wordt hard gewerkt. Op 29 oktober is er een bewonersavond geweest, een informatieavond. Ik wil eerst het college hartelijk danken voor de beantwoording van de al gestelde vragen. Datgene wat ik nu ga vragen is een vervolg daarop.

Op de bewonersavond hebben de bewoners voorgeschoteld gekregen iets wat heet 'an artist impression'. Dat ziet er prachtig futuristisch uit, mooi. Dat hebben mensen op hun netvlies. Dan is er ook een bekend tracébesluit. Dat ziet er heel technisch uit en dat lijkt al niet helemaal meer overeen te komen met die artist impression. De huidige uitvoering van datgene wat er ten westen van de spoorbaan gebeurt, doet mensen in de omgeving schrikken. Hun hele recreatiegebied lijkt veranderd te worden in een zeer benauwd omgevinkje, waar kinderen ook niet zoveel meer kunnen spelen, waar niet zo heel veel meer mooie voetpaden zijn, waar de waterpartijen ook veel kleiner zijn dan ze in het verleden waren.

De vraag aan het college: is er al voorbij het point of no return gekomen? Is er nog in overleg met bewoners, dus niet alleen maar bewoners informeren maar overleggen met bewoners, te bekijken wat daar nog voor moois kan terugkomen?

Ik heb al gezegd: het tracé van de spoorbaan verkleint de hoeveelheid gebied om te recreëren. Dat betekent dat er ook nog een stuk ten westen van de spoorbaan, direct aansluitend aan de spoorbaan, min of meer is onvreemd tot aan de sloot. Het is ook niet de bedoeling dat daar gerecreëerd kan worden. De vraag is of daarover overleg gevoerd kan worden, zodat het wel zou mogen.

Dan is er ook nog een vraag, en niet de minste: langs de spoorbaan zullen geluidsschermen naar verluid van 3 meter hoog verschijnen. Dus mensen mogen daar wonen, hun recreatiegebied is min of meer verdwenen en als dank krijgen ze een heel hoog geluidsscherm waar ze tegenaan moeten kijken, waar het geluid natuurlijk keurig overheen gaat en vervolgens landt op de woningen van de Kempenaar. De vraag is dus of de bewoners nog betrokken worden bij de plaatsing van wat voor geluidsschermen en hoe men daar de lusten misschien nog wel van kan gaan krijgen.

Drie vragen. Ik hoop dat er óf nu een antwoord komt; óf later schriftelijk, dat zou, als het de kwaliteit van de beantwoording ten goede komt, heel erg leuk zijn.

Wethouder Fackeldey: Mijnheer de voorzitter. Ik kan niet helemaal de relatie met de tochtsloot ontdekken, moet ik eerlijkheidshalve bekennen, maar dat ligt wellicht aan

mijn bevattingsvermogen. U weet, daar hebben we het eerder over gehad volgens mij, dat het tracébesluit zoals dat genomen is, geldend is en dat ProRail op grond van dat tracébesluit de werkzaamheden zoals gepland uitvoert. Ik ben het met u eens dat als je een artist impression ziet, sommige artiesten dat heel mooi laten lijken en dat ik ook wel eens denk: was ik maar artiest dan kon ik het ook mooier laten lijken dan de werkelijkheid is. Leidend is natuurlijk toch het tracébesluit en de daarover genomen besluiten.

We hebben ProRail een en andermaal opgeroepen om de communicatie met bewoners daarover te verbeteren. Dat hebben zij ook beloofd. De eerste actie was de 29e oktober, waaraan u refereert. Ook in het verleden zijn er met groepen bewoners gesprekken gevoerd.

Ik moet u bekennen dat ik uit mijn hoofd niet precies weet hoe het zit met dat stuk west waar u het over had en aanverwanten. Wat ik u graag wil toezeggen namens het college, is dat we even zullen nagaan wat de stand van zaken is en dat we in eerste instantie inventariseren waar er nog ruimte is voor inbreng, omdat op heel veel van deze fronten onherroepelijke besluiten genomen zijn. Maar ik zeg u toe dat ik naga waar nog ruimte is en waar die ruimte er is, zullen we ProRail stimuleren en blijven stimuleren om daarover een goed gesprek met de bewoners te voeren. Maar ik ben niet bij voorbaat gerust of dat een vrolijke reactie zal zijn, want ik weet dat een groot deel simpelweg besloten is en een feit is.

De heer Homan: Dank u wel voor toch deze toezegging, en wie weet. Een laatste vraag en misschien ook een oproep. In die wijken bestaat een wijkraad. Het lijkt me toch alleszins op zijn plaats dat die wijkraad erbij betrokken wordt.

Wethouder Fackeldey: Bij mijn weten is dat ook gebeurd. Daar zorgt onze projectleider voor dat juist die wijkraad daarbij betrokken wordt. Ik weet ook dat er onlangs een gesprek heeft plaatsgevonden.

De heer Homan: Bij mijn weten niet voldoende, of bijna niet.

Voor kennisgeving aangenomen.

8. Mededelingen

De heer Soomers: Mijnheer de voorzitter. Ik deel u mee dat ik de gang van zaken op deze vergadering met spoed zal agenderen voor het presidium. Het college heeft de spreektijd met meer dan 15 minuten reeds overschreden. Dat ligt in dit geval niet alleen aan het college. We zijn nu één uur en drie kwartier bezig en moeten nog aan de agenda beginnen. Ik vind die situatie zeer onwenselijk. Dat heeft met name te maken met hoe wij met punt 3b omgaan. Ik wil daarover met spoed met de andere fractievoorzitters spreken.

De voorzitter: Nog een mededeling van de voorzitter. Zover onze informatie op dit moment strekt, zal er na het openbare gedeelte van deze raadsbijeenkomst nog een besloten gedeelte zijn.

Voor kennisgeving aangenomen.

9. Voorstel inzake rapport Rekenkamer Lelystad met betrekking tot aanbesteding en beheer Stadsdienst Lelystad (stuk nr. B08-03301)

De heer Erica: Mijnheer de voorzitter. De fractie van Leefbaar Lelystad kan zich vinden in de conclusies van de rekenkamer inzake de manier waarop de concessie 2004-2010 tot stand is gekomen. Wij hebben echter wel behoefte om een paar opmerkingen te maken ten aanzien van de getrokken conclusies.

Het eerste aspect zijn de vervoerskundige aspecten. De vraag of de verleende concessie heeft bijgedragen aan de gemeentelijke doelstellingen op openbaar vervoergebied kan nauwelijks positief worden beantwoord. In het betreffende beleids- en actieplan is in 2003 een aantal modellen gepresenteerd, waaruit de raad een keus mocht maken (moest maken, want het was eigenlijk een kwestie van dat het model er is doorgeduwd.) Bij de totstandkoming van deze drie modellen is de raad in het geheel niet betrokken geweest. Het voorkeurmodel van het toenmalige college was gebaseerd op het feit, dat het model voor de gemeente het goedkoopst was. Een criterium als gebruiksvriendelijkheid is niet aan de orde geweest, want dan zou het ringlijnenconcept het niet hebben gehaald.

Met betrekking tot de bestuurlijke aspecten onderschrijft de fractie van Leefbaar Lelystad, dat de raad in de voorbereiding van de concessie een kaderstellende en controlerende rol had moeten hebben, maar die niet heeft gehad. Het toenmalige college was de mening toegedaan, dat externe deskundigheid voldoende was om een goed beleids- en actieplan op te stellen. Niets is minder waar gebleken.

Met betrekking tot de beoordeling van de beide inschrijvers, dat waren Connexxion en de BBA, is door Connexxion een groei voorspeld in het eerste jaar van de concessie van 47,5% en elk volgend jaar nul. De BBA heeft wat reëler gezegd: wij voorspellen een groeipercentage van 5% per jaar. Dat is ook wat dichter bij de waarheid gebleken, want het eerste jaar kwam het op 8. De beoordelingscommissie echter maakte in haar rapport over die 47,5% de veelzeggende opmerking: het lijkt onwaarschijnlijk en is een strategische keuze van Connexxion. Daarmee hebben ze overigens wel een hoge score gehaald in de beoordeling. De fractie van Leefbaar Lelystad pleit ervoor om de beoordeling van de inschrijvers voor de nieuwe concessie te laten doen door een zeer ter zake kundige commissie.

Dan even iets over de klantbeoordeling. In 2005 wordt, volgens het rapport, in de eerste concessieperiode een evaluatie toegepast en dan wordt een groei van 8% geconstateerd en de Stadsdienst krijgt een beoordeling van 7,4. Het vreemde is dat de afdeling Onderzoek en Statistiek van de gemeente een onderzoek heeft gedaan en die komen niet verder dan een beoordelingscijfer van 6,4. De conclusie van dat onderzoek was dat het stadsvervoer nog geen volwaardig alternatief was voor het eigen vervoer.

Dan het aspect reizigersgroei. Dat is wel grappig. Daar is namelijk gesproken over een toename van 35% aan reizigerskilometers. Wij hebben dat dacht ik al in een eerder verband dit percentage genoemd. Dat is natuurlijk niet verwonderlijk als je een lijnennet tot stand brengt in deze nieuwe concessie, waarbij veel grotere afstanden moeten worden gereden. Als het aantal reizigers constant blijft en in de nieuwe concessie gebruikmaakt van het nieuwe lijnennet, dan moeten ze per definitie veel meer reizen en worden er veel meer kilometers afgelegd. Dus dat percentage van 35 acht ik volkomen onbetrouwbaar en daar mag je dan ook niet mee schermen. De 8% reizigerstoename die geconstateerd is op het Stationsplein bij de reizigerstellingen vind ik wat meer betrouwbaar.

Resumerend kunnen wij stellen dat de raad in 2003 onvoldoende betrokken is geweest bij het tot stand komen van de openbaar vervoerconcessie 2004-2010. Er zijn toen fouten gemaakt en er zijn ook verkeerde beslissingen genomen. Ik zal ze hier niet noemen, maar ze zijn wel bekend. Voor de aanbesteding van de nieuwe concessie is de raad gelukkig zeer nauw betrokken geweest en nog. Nu nog maar hopen dat vervoerkundig gezien een betere lijnvoering tot stand komt, die voor de gebruikers van het openbaar vervoer een verbetering zal betekenen.

Unaniem wordt conform het voorstel van de voorzitter van de raad besloten.

10. Voorstel tot beschikbaarstelling van een aanvullend krediet voor de reconstructie van Bataviahaven (stuk nr. B08-07986)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

11. Voorstel tot vaststelling van de herziene grondexploitatie Oostervaart-oost 2008 (stuk nr. B08-08802)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

12. Voorstel inzake ontvlechting en overdracht brandweer (stuk nr. B08-09620)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

13. Burgerinitiatief "Verkeersoverlast Sportpark Langezand" (stuk nr. P08-07170)

De voorzitter: Mijnheer Hoekstra, u hebt lang zitten wachten, maar ik geef u nu graag de gelegenheid om het een en ander toe te lichten.

De heer Hoekstra: Goedenavond, voorzitter, het college, leden van de raad en belanghebbenden. Hierbij een toelichting op ons burgerinitiatief "Verkeersoverlast Sportpark Langezand". Een schone woonomgeving is een mensenrecht. Er is voor het indienen van het burgerinitiatief ruim een jaar schriftelijk contact geweest met de gemeenteraad. Omdat de gemeente onzorgvuldig en traag reageerde, zijn we overgegaan tot het burgerinitiatief.

3.750 extra voertuigbewegingen op zaterdag vertegenwoordigen een lengte van 26 km, oftewel een lengte van Lelystad naar Harderwijk. We hebben in ons verzoek gevraagd om ons woon- en leefklimaat te beschermen en daartoe het college opdracht te geven om voor 1 januari 2009 met uitgewerkte voorstellen te komen die leiden tot een substantiële vermindering van de verkeersoverlast, die het gevolg is van Sportpark Langezand. Naar onze mening is het college in het plan van aanpak er niet in geslaagd om de verkeersdrukke op te lossen. Voor welke snelheidsremmende maatregel er ook gekozen wordt, geen enkele maatregel helpt als mensen zich niet aan regels houden en er niet gehandhaafd wordt.

Argumenten die de overlast niet doen afnemen. Het aantal auto's neemt niet af. Er ontstaat extra lawaai door 10 drempels en 5 plateaus. Gas geven tussen de drempels geeft extra vervuiling. Toename van de verkeersintensiteit ten gevolge van het

langzamer rijden. Het lijkt dat er nog veel meer auto's langs komen, omdat ze langzamer gaan. Het aanbrengen van een visuele rijbaanversmalling heeft maar een tijdelijk effect gehad. Het opheffen van de voorrangsregel van rechts maakt de weg onveilig. Dit heeft vorig jaar al tot protesten geleid van bewoners. Wanneer 10% van het verkeer fietst en 90% van het verkeer op de Sportparkweg met de auto rijdt, hoe kunnen we dan nog spreken van een fietshoofdweg? Van auto's met koude motoren die starten op het Sportpark werkt de katalysator de eerste 600 meter niet goed. Dat is slecht voor de luchtkwaliteit. De voorrangsregel op 15 kruispunten vertraagt meer en beter dan de 10 drempels en 5 plateaus. Drempels en verkeersremmende middelen geven een soort van schijnveiligheid, in het bijzonder als fietsstroken geen fietsstroken maar fietssuggestiestroken blijken te zijn. Dit is het geval met de vorig jaar aangebrachte fietsstroken op de Sportparkweg/IJssellaan. Op een fietsstrook gelden verkeersregels, op fietssuggestiestroken niet. De strook heeft geen aparte juridische status, zodat bromfietzers er ook gebruik van kunnen maken. Auto's mogen er op stoppen en stilstaan en parkeren. Bij drie bushaltes is geen voorziening getroffen die de fietsers beschermen indien de bus stilstaat. Dit gebeurt 200 keer per dag. Van 's morgens 6 tot 's avonds 11 vier keer per uur, bij drie verschillende bushaltes. De lokale VVD wil de verkeersdrempels uit het straatbeeld hebben. 75% van de uitstoot wordt veroorzaakt door het remmen en optrekken van auto's tussen de drempels. Dit is uit een rapport gehaald van de Universiteit van Antwerpen. In een klein dorp als Biddinghuizen hebben ze alle drempels weggehaald. Dat is drempelvrij. In Rotterdam is het college terughoudend met het toepassen van drempels. Daarom begrijpen we het drempelplan van het college niet.

Ons voorstel. Verbreed de oude busbaan met 2 meter en herstel de koppeling met de Binnenhavenweg. Ook kan de oude fietsbaan naar de Binnenhavenweg worden heropend. De Sportparkweg kan ter hoogte van de tweede afslag Langezand worden afgesloten, want het is toch een doodlopende weg. Waar de toegang is maakt niet uit, je kunt niet verder. Dus afsluiting geeft geen belemmering voor het verkeer. De voordelen hiervan. Het autoverkeer hindert het fietsverkeer niet. Dat hebben we nu gescheiden. Alleen het woon/werkverkeer komt er nog langs, maar dat is in verhouding veel minder dan die 3.750. Verkeersoverlast is opgelost omdat er geen 3.700 autobewegingen meer zijn. Voorkoming van schadelijke uitlaatgassen door de koude motor. Voorkoming van schadelijke uitlaatgassen bij drempels en plateaus. Autoverkeer wordt beter gespreid. Zowel op de Zuigerplasdreef, Binnenhavenweg als Oostranddreef kan 70 km/u worden gereden. Je bent er dus sneller. Omdat de Sportparkweg 10 jaar geleden van een nieuwe asfaltlaag is voorzien, is vervanging kapitaalvernietiging. Het verbreden van de oude busbaan is vele malen goedkoper en sneller uit te voeren dan het plan van het college. Het NBV is het met onze zienswijze eens. Dit was wat ik wou vertellen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hoekstra. Ik inventariseer even wie van de leden van de raad vragen willen stellen aan de heer Hoekstra. Alleen vragen stellen.

De heer Van der Herberg: Mijnheer de voorzitter. Ik zit met een dilemma, want u stelt mij nu niet in de gelegenheid om mijn vraag te motiveren. Maar ik zal hem stellen en dan volgt de motivatie later.

Een vraag aan de initiatiefnemers vanuit de PvdA is: zou u bereid zijn om de besluitpunten 1 en 3 te laten vervallen om te bevorderen dat deze raad met uw hoofdwens, en dat is in onze ogen besluitpunt 2, zal kunnen instemmen?

De heer Jansen: Mijn vraag is bijna van dezelfde orde, ook om punt 3 te laten vervallen, als u het tenminste waard zou vinden dat wij met het voorstel zouden kunnen instemmen.

Punt 1 zou ik u willen verzoeken te wijzigen als volgt. Het college te laten zoeken naar mogelijkheden die leiden tot een substantiële vermindering van de verkeersoverlast die het gevolg is van Sportpark Langezand. Dus dat u dat laat onderzoeken en punt 3 laten vervallen.

De heer Gerritzen: Nu kan ik het natuurlijk weer wat anders gaan formuleren, maar mijn vraag komt eigenlijk op hetzelfde neer. Het bleef alleen beperkt tot punt 3. Ik had de indieners ook willen vragen of zij kunnen leven met vooral het in stand houden van de punten 1 en 2, dus dat het niet per se hoeft samen te hangen met de onderhoudswerkzaamheden die al in volle gang zijn. Ik sluit daarmee aan bij de vragen van de vorige sprekers.

De heer Zweers: Ik had nog de vraag of de indiener eventueel kan leven met andere suggesties. Er wordt hier gesproken over de oude busbaan/brandweerroute en er is tijdens het Opinieplein ook al de suggestie gedaan of de toegang via de Houtribdreef mogelijk aan het wensenlijstje toegevoegd zou kunnen worden en dat daar onderzoek naar gedaan wordt.

De heer Braaf: Ook de inbreng van de CDA-fractie komt in de lijn zoals zojuist door de heer Gerritzen is aangegeven.

De heer Hoekstra: Ik kan in dezen heel kort zijn. Ik ben best bereid om punt 3 onder protest te laten vervallen. Ik ben nog steeds van mening dat dit soort grote wijzigingen in de wegstructuur bij de raad behoren en niet bij het college. Maar als het niet anders kan, dan moet het maar.

De voorzitter: Als ik me niet vergis is door de heer Jansen voorgesteld om punt 1 even iets anders te formuleren.

De heer Haakstra: Dat is prima. Geen enkel probleem.

De heer Siepel: Mijnheer Hoekstra, bent u ook bereid om die datum 1 januari eruit te halen? Want die is wel heel dichtbij.

De heer Hoekstra: Die wil ik wél houden. Ik ben vanaf 27 mei 2007 bezig met dit geval en ik wil er alsjeblieft wel eens een besluit over horen.

De heer Siepel: Ik begrijp de haast van de heer Hoekstra na de lange aanloopperiode.

De heer Hoekstra: En ik heb ook niet zoveel tijd meer, mijnheer Siepel. Maar dat is een ander verhaal, een persoonlijk verhaal.

De heer Siepel: Mijnheer Hoekstra, wij zouden graag willen meegaan met deze gedachtegang, maar als de datum van 1 januari hard is, dan vraagt u ons om mee te gaan met een besluit te nemen, waarvan wij zeggen: het is niet realistisch om te verlangen dat tussen nu en 1 januari, en we hebben nog ongeveer vier weken tot de kerst, uitgewerkte voorstellen op tafel liggen zoals u bedoelt in punt 1. Dat vind ik een niet reëel verlangen van het college.

De heer Hoekstra: Maar ik ben al heel lang bezig.

De heer Siepel: Dat begrijp ik, maar het is nu 20 november en wij nemen nu het besluit. Veel te laat. Dat ben ik met u eens.

De heer Hoekstra: Traag. Antwoorden duurden soms vier maanden.

De voorzitter: Ogenblikje. Mijnheer Siepel, hebt u uw punt gemaakt?

De heer Siepel: Ik begrijp goed van de heer Hoekstra dat de datum 1 januari voor hem keihard is. Dat is duidelijk.

De voorzitter: Misschien is het zinvol, mijnheer Hoekstra, en ook naar de heer Siepel toe, om even te kijken of het college nog mogelijkheden ziet met betrekking tot 1 januari.

Wethouder Fackeldey: Het college heeft ook op het Opinieplein gemeld dat ze graag bereid is te kijken naar hetgeen onder punt 2 geformuleerd is. We moeten daarbij wel aantekenen dat er een aantal elementen spelen, bijvoorbeeld de vraag wat het effect is op de verkeersstromen in zijn algemeenheid. Dat kan op allerlei rare plaatsen effecten geven die je in ieder geval in een model moet nagaan. En we zullen inventariseren wat de kosten daarvan zijn. Vervolgens op basis van die afweging kijken wat te doen.

Ten tweede. We nemen nu een aantal maatregelen. Die maatregelen hebben naar wij aannemen een zeker effect op de verkeersveiligheid. Wat ik denk dat verstandig is, is dat als deze maatregelen genomen zijn en we weten dat als we die route als zodanig gaan aanleggen, we op dat moment met u afspreken op welke wijze we gaan monitoren wat precies het effect is van die maatregelen. Het zou namelijk zo maar kunnen zijn dat de combinatie van de verkeersremmende maatregel die nu aangelegd wordt, en indien dat mogelijk is het in gebruik nemen van de weg zoals u die voorstelt, ertoe leidt dat een groot deel van het verkeer die route kiest, omdat die daar sneller door kan rijden en dat daarmee op zichzelf een voldoende effect bereikt wordt.

Dus in plaats van vooraf onderzoek te doen, zou ik graag de raad in overweging willen geven: draag het college nu op om de effecten van de maatregelen te monitoren en daarover te rapporteren. Dan weten we of we wat we met elkaar willen bereiken, ook bereiken. Daaraan voorafgaand doet het college haar uiterste best om zo snel mogelijk, maar uiterlijk het eerste kwartaal van 2009 – maar we proberen het echt eerder – een uitspraak te doen over de mogelijkheid om die weg zoals gesuggereerd onder 2 daadwerkelijk aan te leggen.

De voorzitter: Dat betekent dat u op zich geen bezwaar hebt tegen de datum van 1 januari.

Wethouder Fackeldey: Ik probeerde aan te geven dat in plaats van te komen met uitgewerkte voorstellen, we één concreet voorstel nu gedaan hebben. Dat is het voorstel om te kijken of die weg daadwerkelijk aangelegd kan worden. Het tweede is om de effecten te monitoren en daarover te rapporteren. Dus ik suggereer de raad niet om ons een nader onderzoek op te dragen, want ik denk dat het nu gaat om het monitoren van de effecten van de maatregelen.

De voorzitter: Ik stel voor, aangezien er geen vragen meer zijn vanuit de raad, dat het nu in debat kan worden genomen in de raad.

De heer Van der Herberg: Mijnheer de voorzitter. Ik had u een motivatie beloofd. Ten eerste willen wij de initiatiefnemers van dit burgerinitiatief danken voor hun getoonde betrokkenheid bij de leefomgeving. Ik denk dat dat van veel waarde is voor Lelystad.

Met de kern van de oorspronkelijk geformuleerde besluittekst, zoals die op het Opinieplein voorlag, kunnen wij verregaand meegaan. Die kern is nu naar onze

mening besluitpunt 2 geworden. Besluitpunt 3 is na het Opinieplein toegevoegd. Maar naast besluitpunt 2 hebben we ook nog een besluitpunt 1, dat onderzoek voor 1 januari, en ik begrijp dat die datum er niet uitgaat. Dat vinden wij weinig realistisch. Ik zou daarin de woorden van de heer Siepel willen volgen. Dus daar hebben we moeite mee.

Besluitpunt 3, stopzetten van het groot onderhoud, is ingrijpend en van de noodzaak daarvan zijn wij zeker niet overtuigd.

De voorzitter: Bij interruptie. De indiener heeft dat punt er al uitgehaald.

De heer Van der Herberg: Akkoord. Wij hebben een dilemma, want er liggen nu twee besluitpunten voor en we hebben de gewoonte, heb ik vorig jaar begrepen, om burgerinitiatieven niet te amenderen. Daarom heb ik in eerste termijn al een vraag gesteld aan de initiatiefnemers en zou nu ook voor het college een vraag willen toevoegen. U bent bereid toe te zeggen om dat onderzoek genoemd in besluitpunt 2 uit te voeren, en dat is een toezegging die wij graag noteren. Maar mocht dat onderzoek positief uitvallen, kunt u dan meteen meenemen om de mogelijkheden te onderzoeken hoe bezoekers van het sportpark gestimuleerd kunnen worden om daadwerkelijk die alternatieve route te gebruiken?

De heer Zweers: Mijnheer de voorzitter. Ik heb twee vragen aan het college. De eerste is: waarom kan het onderzoek naar andere ontsluitingswegen niet gelijktijdig met de monitoring plaatsvinden? De tweede vraag. Ik hoor u praten over de ontsluitingsweg, maar is het misschien ook mogelijk dat u dat onderzoek doet naar wegen, zijnde een ingang vanaf de Binnenhavenweg en vanaf de Houtribdreef?

De heer Jansen: Mijnheer de voorzitter. Ik zou nog een beroep willen doen op de indiener met betrekking tot punt 1. Als datgene wat na "het college" komt en bij "op" begint, doorgehaald wordt tot aan "voorstellen" en daarvoor in de plaats te laten zoeken naar mogelijkheden enzovoort, dan denk ik dat dat een realistisch verzoek is. Als u bereid bent om dat zo te wijzigen zullen we ermee instemmen. Dan gaat de datum er dus uit.

De heer Siepel: Mijnheer de voorzitter. We zijn het graag als ChristenUnie met de initiatiefnemers van dit voorstel eens, dat er behoefte is aan vermindering van de verkeersoverlast bij de bewoners van Langezand. Dat vooropgesteld. Het college heeft dat ook begrepen en is nu bezig met groot onderhoud en allerlei verkeersremmende maatregelen. Naar het oordeel van onze fractie moeten die tot gevolg hebben dat het minder aantrekkelijk wordt dan het tot nu toe is voor het verkeer om naar Sportpark Langezand via de IJssellaan en de Sportparkweg te gaan. Dat betekent dat ze veel meer over het Gildenhof zullen komen en alleen dat laatste stukje zullen nemen. Dus dat is al een substantiële vermindering van de verkeersoverlast langs het Langezand.

Een onderzoek naar alternatieven. Ik formuleer expres in meervoud zoals ook de heer Zweers heeft gedaan. De initiatiefnemers hebben er één op het oog: ontsluiting via de Binnenhavenweg, maar ook de ontsluiting vanaf de Houtribdreef lijkt ons een aantrekkelijk alternatief. Dus als punt 2 van dit besluit, als het door de raad wordt aangenomen, zo wordt uitgelegd door het college dat ze alternatieven gaan onderzoeken, ondertussen monitoren – en dat kan volgens mij heel goed gelijk opgaan – wat de effecten zijn van die verkeersremmende maatregelen, dan kunnen wij goed uit de voeten met dit voorstel.

Maar dan staat er wel de datum 1 januari in. Niemand kan heksen, zelfs het college niet, dus dat zal niet lukken. Maar het is meer een termijn van orde, denk ik. Dat merken we dan wel.

Nog een afsluitende opmerking. Onderdeel van de verkeersremmende maatregelen is dat de IJssellaan en de Sportparkweg in de voorrang worden gebracht. Daarvan hebben wij op het Opinieplein al gezegd, dat wij dat een heel slecht element in het verkeersremmend gedrag vinden, want dat stimuleert juist dat mensen op deze hoofdwegen sneller gaan rijden. Daarom zouden wij het op prijs stellen als het college, en dat is nog niet uitgevoerd dus dat kan nog makkelijk voorkomen worden, afziet van het in de voorrang brengen van het verkeer op deze ontsluitingsweg.

De heer Jansen: Mag ik een vraag stellen aan de heer Siepel? Zouden we misschien het compromis kunnen vinden als we 1 januari, want dat ben ik volstrekt met u eens, wijzigen in 1^e of 2^e kwartaal 2009?

De heer Siepel: We hebben niets te wijzigen. We hebben de initiatiefnemer gevraagd om iets te wijzigen. Dat doet hij niet. Dan kunnen we twee kanten op wat ons betreft. Dan kun je zeggen: dan steunen we het maar niet, en zijn we tegen het hele voorstel omdat die datum niet realistisch is. De ChristenUnie maakt een andere afweging, omdat punt 2 toch het meest waardevol is. Er wordt van het college gevraagd: kunt u even heksen? Wij begrijpen dat dat niet kan, dan zullen we moeten concluderen dat het voor 1 januari niet gelukt is en dan heeft het college zich niet strikt gehouden aan datgene wat de raad heeft besloten. Daarover zouden wij het college niet hard vallen.

De heer Gerritzen: Mijnheer de voorzitter. Het eerste punt van dit besluit steken wij wat minder dramatisch in. Wij zijn van mening dat het hier niet gaat om een ingewikkeld wetenschappelijk onderzoek. Volgens mij is de materie niet zo dramatisch en is de datum van 1 januari weliswaar dichtbij, maar dat lijkt me toch niet zo'n groot zorgpunt. Ik mag toch aannemen dat het college al wat aan de slag is geweest op basis van alle discussie die al heeft plaatsgevonden.

Waarin wij het college wat onduidelijk vinden, is de monitoring van de effecten. We zijn er op zich niet op tegen, maar dat houdt wat ons betreft ook enigszins in dat de alternatieve route min of meer wordt opengesteld en dan maar hopen dat het verkeer daarvan al dan niet gebruik maakt. Wij zouden dat wat meer dwangmatig willen, en ik denk dat de initiatiefnemers dat ook hebben bedoeld, dat als ze een alternatieve route aanleggen, die ook echt bedoeld wordt om daarover het bestemmingsverkeer voor de sportvelden – een gedeelte daarvan of het geheel, daar kun je het nog over hebben – af te wikkelen. Dat betekent dat je zou moeten werken met een vorm van afsluiting om dat op die manier mogelijk te maken. Dan komt die monitoring in een ander daglicht te staan. Dan is de vrijblijvendheid eraf en dat is hetgeen waarin wij de initiatiefnemers willen ondersteunen.

De heer Walraven: Mijnheer de voorzitter. Veel gras staat er niet meer voor mijn voeten, maar ik constateer dat hoe het ook zij, het nu te beoordelen conceptbesluit aardig in de richting komt van de op het Opinieplein door de indieners geuite wensen. In het bijzonder deelbesluit 2 betreffende een alternatieve ontsluitingsweg. Conceptbesluit 1 is zelfs een letterlijke kopie van het verzoek van de indieners. Wij vinden dat wij als raad het college kunnen houden aan de datum van 1 januari, zeer zeker als het college niet aangeeft dat dat een mission impossible, een onhaalbare taak is.

Nog één vraag. Op welke wijze denkt het college, naast de indieners van het burgerinitiatief, ook de op het sportpark gevestigde verenigingen bij deze zaak, de uitvoering van de besluiten, te betrekken in het belang van hun leden, die voor het merendeel immers ook burgers van Lelystad zijn?

De heer Homan: Mijnheer de voorzitter. Zittend in een raadzaal is het ook een kwestie van luisteren en datgene wat nu de heer Walraven zei, komt het dichtst bij de mening van de StadsPartij. Dan hoef ik het dus niet voluit uit te spreken.

De heer S.J. Kok: Mijnheer de voorzitter. Geluidsoverlast kan het woonplezier flink vergallen. Dat bewoners van Langezand daartegen in geweer komen, vindt GroenLinks heel begrijpelijk. De drukte op de Sportparkweg is groot. Dat er op die weg maatregelen moeten worden genomen, is voor ons duidelijk, maar ook naar andere oplossingen moet serieus worden gekeken. Wij kunnen het burgerinitiatief ondersteunen, zowel besluit 1 als 2.

De heer Braaf: Mijnheer de voorzitter. Ook mijn fractie waardeert de inzet van de omwonenden om dit burgerinitiatief op te starten en zodoende de verkeersoverlast van Sportpark Langezand te beperken en hun leefomgeving te bewaken.

Tijdens de behandeling op het Opinieplein heeft het college aangegeven, dat er voor dit gebied nog een visie wordt ontwikkeld. Rond 2012 is daarin voorzien, met daarin een definitieve structuur van de verkeersafwikkeling. Tevens heeft het college toegezegd te onderzoeken wat de gevolgen zijn van een tijdelijke verbinding tussen het sportpark en de Binnenhavenweg. De CDA-fractie vraagt het college in dit onderzoek mede te betrekken de variant via de ijsbaan en tegelijkertijd de effecten te monitoren van de grootonderhoudswerkzaamheden.

Met betrekking tot punt 1 van het besluit. De CDA-fractie vindt dat het onderzoek zorgvuldigheid vereist alvorens het college met voorstellen naar de raad toe komt, maar de datum van 1 januari 2009 ziet de CDA-fractie als een stimulans voor het college om daar zo hard mogelijk aan te werken.

Wethouder Fackeldey: Mijnheer de voorzitter. Het college wil graag, en ik heb dat verzuimd in de eerste termijn, haar waardering uitspreken voor het initiatief. Het is goed als inwoners van deze stad niet alleen aangeven wat zij niet goed vinden, maar ook zelf met alternatieven en voorstellen komen. Het college waardeert dat zeer.

Als ik kijk naar de lijn van het debat in de raad, dan denk ik dat op een aantal fronten college en raad op één lijn zitten. We willen graag de mogelijkheid onderzoeken van de ontsluiting zoals beschreven en we zijn bereid ook die tweede mogelijkheid te onderzoeken. Daarbij teken ik wel aan dat het geen 80 pagina's doorwrocht verkeerskundig onderzoek wordt, maar dat we via een quick scan kijken: wat moet er nu gebeuren om die ontsluiting te kunnen maken? In dat opzicht kan ik mij zeer vinden in de analyse van ChristenUnie en CDA die zeggen: we snappen dat 1 januari misschien niet haalbaar is, maar vat u dat nu op als een stimulans om het zo snel mogelijk te doen. Die toezegging wil ik graag doen, waarbij ik moet aangeven dat ik, gegeven de ons resterende tijd, niet inschat dat we 1 januari halen. Maar echt, we doen onze uiterste best en zullen het hoog op het lijstje zetten, want we moeten op een eenvoudige manier kunnen nagaan of deze maatregelen kunnen en dan een afweging maken of die investering voor de resterende termijn, want daar heeft het CDA gelijk in, de moeite waard is.

Voor de monitoring geldt denk ik hetzelfde. Een aantal partijen wezen daarop. Ik denk dat u gelijk hebt, dat als deze grootonderhoudsmaatregelen zijn uitgevoerd, het wijs is om een aantal tellingen te verrichten. Die helpen ons bij de afweging die we moeten maken en als er andere maatregelen uitgevoerd worden, ook via tellingen het effect van die maatregelen te kunnen meten. Ik ben het overigens wel eens als wordt gezegd dat er te verwachten valt dat alleen al deze maatregelen betekenen dat een deel van het verkeer over het Gildenhof zal rijden en dat dat op zich al een verlichting van de druk met zich zal meebrengen. Het is inderdaad goed om dat nadat het

grootonderhoud is afgesloten, al te monitoren – dat doe je dan met een incidentele telling – en dat ook nog een keer te doen als er nog een andere maatregel getroffen is.

Naar de heer Van der Herberg, PvdA, zeg ik graag toe dat uiteraard het stimuleren van het gebruikmaken van die route, als we daartoe zouden mogen besluiten, in dat pakket opgenomen moet zijn. Dat is misschien meteen een antwoord op de opmerking die gemaakt werd over de verenigingen, hoe betreft u de verenigingen daarbij. Natuurlijk informeren we ze. Een van de verenigingen heeft ingesproken op het Opinieplein. Maar we zullen ook proberen de verenigingen te stimuleren om bijvoorbeeld als zij partijen uitnodigen van buiten, voor uitwedstrijden, om dan van die alternatieve route gebruik te maken. Daar hebben we ze ook bij nodig.

Ik moet eerlijk bekennen dat het college bij de suggestie van de VVD, om echt af te sluiten, aarzeling heeft. Ik vraag me zeer af of een dergelijke draconische maatregel verstandig en nodig is. We hebben er redelijk vertrouwen in dat de combinatie van deze maatregelen leidt tot een aanzienlijke reductie van de overlast. Maar wellicht is daar monitoring de uitkomst en kunnen we op basis van die monitoring de conclusie trekken of naar ons oordeel in voldoende mate de overlast teruggelopen is.

De heer Gerritzen: Bij interruptie. De afsluiting mag u wat mij betreft ook verstaan als dat de sportvelden daar een eigen entree krijgen.

Wethouder Fackeldey: Dan past hij in het rijtje van te onderzoeken alternatieven en is het uiteraard iets wat goed mee te nemen is. Waar we namelijk naar moeten kijken is hoe we zo makkelijk mogelijk de sportvelden bereikbaar kunnen maken en met relatief lichte ingrepen toch zorgen dat de overlast op de weg vermindert. Dat is wat mij betreft de opgave zoals we die ervaren: met een relatief eenvoudige opgave in de tijdelijkheid de verkeersoverlast zien te verminderen. Ik denk dat ik daarmee misschien niet alle partijen recht heb gedaan, maar wel de meeste opmerkingen heb beantwoord.

De heer Siepel: U hebt in ieder geval één vraag laten liggen. Dat was mijn vraag of het college nog eens die voorrang zou willen heroverwegen.

Wethouder Fackeldey: Hier wreekt zich dat ik, moet ik u bekennen, niet diep genoeg in het dossier zit om te weten wat daarvan de effecten zijn en de verkeerskundige overwegingen te kennen. Ik zeg u graag toe dat we op die suggestie even schriftelijk reageren, want ik durf daarover niet op dit moment een harde uitspraak te doen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan verzoek ik de heer Hoekstra als laatste het woord te nemen.

De heer Hoekstra: Ik heb nog één belangrijk punt. Ons voorstel stimuleert eigenlijk het fietsverkeer op de Sportparkweg c.q. IJssellaan. Als er minder auto's komen dan zijn ouders meer geneigd om hun kinderen via de Sportparkweg/IJssellaan zelfstandig naar het sportpark te laten gaan. Nu zeggen ze: het is gevaarlijk; dat doen we niet, ik breng je wel en ik haal je wel. Dat betekent dat er vier keer een ouder heen en weer moet rijden. Dus met de afsluiting stimuleren we het fietsverkeer naar het sportpark toe.

De heer Siepel zei dat het verkeer door de drempels over de IJssellaan zal verminderen. Daar hebben we eigenlijk geen last van. Alle verkeer dat er komt, komt over de Parkdreef en over de Schroefstraat. Het geluk wil dat we op de Parkdreef nu ook nog een turbotonde hebben liggen, dus we stimuleren nog een keer extra om over de Parkdreef te komen. Dat zien we dus helemaal niet zitten. Wij als bewoners

zeggen: sluit de Sportparkweg af voor autoverkeer, zodat het fietsverkeer ongehinderd zijn gang kan gaan. Dan is die fietsstrook die we willen aanleggen, ontzettend mooi. Daar zou ik toch wel een lans voor willen breken, dat we een mooie fietsstrook krijgen waar dus geen bromfietzers over hoeven te crossen, want daar hebben we ook niets aan natuurlijk. Daar wou ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil met u het besluit bekijken. Het komt er als volgt op neer. Het college te verzoeken vóór 1 januari 2009 maatregelen te onderzoeken die leiden tot een substantiële vermindering van de verkeersoverlast die het gevolg is van Sportpark Langezand en de effecten van de inmiddels getroffen maatregelen te monitoren.

De heer Hoekstra: Dat hoeven we eigenlijk niet te monitoren, want die blijven hetzelfde. De maatregelen die nu genomen worden, veranderen niets aan onze overlast.

De voorzitter: Maar het is wel handig om ze toch te onderzoeken.

De heer Hoekstra: U doet twee keer hetzelfde. Zonde van het geld, maar het mag wel.

De voorzitter: Prima. Dan 2. Ter voorbereiding van die voorstellen in ieder geval de mogelijkheid te onderzoeken om het bestemmingsverkeer voor het sportpark geheel dan wel gedeeltelijk af te wikkelen via alternatieve wegen. Meervoud.

De heer Hoekstra: Dat mag.

De voorzitter: Punt 3 hebben we laten vallen.

De heer Hoekstra: U gaat gewoon door met iets wat wij als bewoners eigenlijk zinloos achten. Dat is wel jammer.

De voorzitter: Maar goed, we zijn overeengekomen dat we punt 3 laten vallen. De formulering wordt uiteraard nog correct gedaan, maar u begrijpt allemaal waar dit burgerinitiatief over gaat, de punten 1 en 2. Ik stel voor om het burgerinitiatief, met dank aan de initiatiefnemer de heer Hoekstra, nu in stemming te gaan nemen. De heer Van der Herberg wil een stemverklaring geven?

De heer Van der Herberg: De beeldspraak van de ChristenUnie sprak ons wel aan. Het college kan niet heksen. Er ligt nu een besluit voor waarin we eigenlijk het college opdragen om te gaan heksen. Dat vinden wij een beetje wringen. Het stelt ons voor een dilemma. Wij zullen toch voorstellen, omdat we hier in de raad breed gedragen dat gevoel ondersteunen: college, doe nu uw uiterste best; het zou prachtig zijn als het voor 1 januari 2009 lukt, maar we zullen u er niet op afrekenen als het één of twee maanden later is. Dus wij zullen voorstemmen.

De heer Gerritzen: We zullen het burgerinitiatief in de gewijzigde vorm ondersteunen. Daarbij wil ik wel een opmerking maken en daarmee de indieners ondersteunen, dat wij van mening zijn dat je met een vorm van afsluiting – al zou het maar zijn met paaltjes, of een gedeelte, bijvoorbeeld alleen de tennisbaan, Spirit en de hockeyvereniging – een hoop winst zou behalen. Dat is een heel eenvoudige, maar wel doeltreffende maatregel.

De heer Walraven: Wij kunnen instemmen met dit burgerinitiatief, mits de verenigingen van het sportpark, waarvan de leden zoals ik gezegd heb voor het

merendeel ook burgers van Lelystad zijn, niet alleen maar worden ingelicht over wat er gebeurd is, maar ook vooraf nog de kans krijgen om haalbare wijzigingen in te brengen.

De heer Jansen: Wij zullen met deze wijzigingen instemmen met het burgerinitiatief en wij gaan ervan uit als uit de monitoring blijkt dat er wijzigingen in de infrastructuur moeten plaatsvinden, dat dan besluitvorming in deze raad plaatsvindt.

Gewijzigd besluit

De raad van de gemeente Lelystad,
op voorstel van de indieners van het burgerinitiatief "Verkeersoverlast sportpark Langezand"

BESLUIT:

1. het college te verzoeken vóór 1 januari 2009 maatregelen te onderzoeken die leiden tot een substantiële vermindering van de verkeersoverlast die het gevolg is van Sportpark Langezand en de effecten van de inmiddels getroffen maatregelen te monitoren;
2. ter voorbereiding van die voorstellen in ieder geval de mogelijkheid te onderzoeken om het bestemmingsverkeer voor het sportpark geheel dan wel gedeeltelijk af te wikkelen via alternatieve ontsluitingswegen.

Unaniem wordt conform het voorstel van de indieners van het burgerinitiatief "Verkeersoverlast sportpark Langezand" besloten.

De voorzitter: Ik feliciteer de heer Hoekstra.

De voorzitter schorst de vergadering.
De voorzitter heropent de vergadering.

14. Interpellatiedebat en motie ingediend door de fracties van Leefbaar Lelystad, GroenLinks, InwonersPartij, SP en de StadsPartij inzake het werkeiland Lelystad-Haven (stuk nr. B08-03305)

De voorzitter: In eerste instantie kijk ik naar de fractie van Leefbaar Lelystad. Hebt u nog wat toe te voegen aan de interpellatievragen die u hebt gesteld aan het college?

De heer Zweers: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de eerste termijn blijkt de beschikbare informatie niet met elkaar in overeenstemming. Dat uiteindelijk de meest basale informatie niet beschikbaar was, baart ons zorgen, zodanig dat wij het college hierover nader willen bevragen. Echter niet hedenavond. Simpelweg omdat het er vanavond eigenlijk niet toe doet welk stempeltje waar, wanneer en waarom is gezet op welke aanvraag dan ook. Het gaat er vanavond ook niet om of de geplande kubuswoningen mooi zijn of niet. Zelfs als wij daar de rest van het jaar aan opofferen, over schoonheid valt niet te twisten. Vanavond lijkt het te gaan over een marketingconcept en binnen een marketingconcept praten we over beeldvorming. Vanavond praten wij ook over een stukje historisch besef. Niet over de cultuurhistorische waarde van het Werkeiland zelf, maar het historisch besef binnen deze raad, die zoals u weet, voor ongeveer de helft uit nieuwe leden bestaat.

De beeldvorming. In de vorige raadsperiode is na het aanslingeren van het debat in 2002 constructief gewerkt tussen alle betrokken partijen, zowel het college dat zeer ruimhartig toezeggingen heeft gedaan, de raad, bewoners, omwonenden, andere belanghebbenden, zelfs de projectontwikkelaar die, zoals gezegd, al een prachtig resultaat heeft neergezet met de renovatie van de barakwoningen. Tijdens die overleggen, tijdens de presentaties, tijdens de bewonersavonden zijn ons telkenmale plaatjes voorgehouden. Met die plaatjes heeft de raad een standpunt ingenomen, een unaniem standpunt ingenomen. Het is een verkleinde uitvoering, maar hier hebben we er één. Op de plaatjes stonden woningen, nieuwe woningen gepland, in de stijl van de barakwoningen. De term barakwoningen is ook expliciet teruggekomen.

Er is uiteindelijk een stedenbouwkundig ontwerp, dat in 2004 de raad is gepasseerd. Daarna is er een beeldkwaliteitsplan gemaakt, in 2005. Dat heeft de raad niet gepasseerd. Dat is door het college uitgewerkt en opgenomen in het geheel. In dit beeldkwaliteitsplan zijn afwijkende dingen opgenomen, afwijkend van het stedenbouwkundig ontwerp dat de raad is voorgehouden, afwijkend van de plaatjes. We kunnen het misschien wel noemen, dat er een misser is gemaakt met de vertaalslag. Als we op dit moment gaan kijken wat er nu is misgegaan, kunnen we daar nog dagen over debatteren. Het gaat er uiteindelijk om dat wij ons nu eigenlijk moeten houden aan datgene wat ons destijds is voorgehouden, en dat is een bebouwing in de stijl met een zo hoog mogelijk behoud van de culturele historische waarde.

Er zijn nog een paar andere punten. Het is misschien wel om aan te tonen hoever dat beeld dat destijds is gecreëerd, is doorgevoerd. Er is in de koopovereenkomst expliciet genoemd, en dan praten we over de koopovereenkomst gesloten tussen de projectontwikkelaar en nieuwe bewoners, dat er op het middengebied 10 woningen gebouwd gaan worden, zijnde eengezinswoningen. Daarnaast zijn er, afgezien van nog wat heel vervelende communicatie, toch wat problematische situaties ontstaan in de gehele situatie. Wij hebben hier met zijn allen één uitdaging en dat is een oplossing te zoeken. In onze beleving is die oplossing alleen maar te vinden in het alsnog realiseren van het oorspronkelijk voorgehouden bouwplan.

In overleg met de medeondertekenaars van de motie is besloten, dat de eerder ingediende motie daarvoor niet toereikend is. Derhalve is besloten om daarvoor een nieuwe motie in te dienen.

Motie

"De raad van de gemeente Lelystad in vergadering bijeen op 20 november 2008

Overwegende dat:

- het Werkeiland onmiskenbaar behoort tot het cultuurhistorisch erfgoed van de gemeente Lelystad;
- met betrekking tot nieuwe bouwplannen aldaar door de raad duidelijke kaders zijn gesteld zoals verwoord in het stedenbouwkundig ontwerp van 22 januari 2004;
- op 10 juli 2007 door de gemeente Lelystad en projectontwikkelaar(s) een exploitatieovereenkomst is ondertekend, waarin een duidelijke omschrijving is gegeven van de bebouwing in het middengebied;
- in de betreffende omschrijving sprake is van de bouw van een tiental eengezinswoningen met twee bouwlagen en een puntdak;
- deze bebouwingsvorm past bij de karakteristiek van de bestaande woonbebouwing;
- in de koopcontracten van de bewoners van de Pionierstraat 1 t/m 12 expliciet staat vermeld, dat er in het middengebied 10 eengezinswoningen zullen worden gebouwd.

Constaterende dat:

- in de huidige planvorming grotendeels is afgeweken van de oorspronkelijk aan de raad voorgelegde plannen.

Draagt het college op:

uitvoering te geven aan het oorspronkelijke bouwplan voor het middegebied in de vorm van 2 x 5 grondgebonden (eengezins-)woningen met twee bouwlagen en een puntdak, waardoor deze nieuwbouw past in de bouwkenmerk van het Werkeiland en het cultuurhistorische karakter van het Werkeiland gewaarborgd blijft.

En gaat over tot de orde van de dag.”

(De motie is ingediend door de fracties van Leefbaar Lelystad, InwonersPartij, SP, GroenLinks en StadsPartij)

De voorzitter: Even voor de procedure. Ik mis nu in de ondertekening van de motie de ChristenUnie. Is dat juist?

De heer Zweers: Dat is juist.

De voorzitter: Dat betekent dat u de motie inzake het Werkeiland van 2 oktober 2008 wilt intrekken en wilt vervangen door deze nieuwe motie?

De heer Zweers: Dat is juist.

De voorzitter: De motie maakt deel uit van de beraadslagingen. Wie van de leden van de raad wil het woord hebben bij dit interpellatiedebat?

De heer Siepel: Mijnheer de voorzitter. Afgezien van allerlei losse einden die aan dit verhaal zitten, er is niet voor niets een hele briefwisseling steeds over geweest en de heer Zweers wees daar ook al op, gaat het denk ik in essentie om het volgende. Het college blijft binnen de exploitatieovereenkomst zoals deze door de raad bekrachtigd is, als het bouwplan verandert van de woningen zoals ze oorspronkelijk gedacht zijn naar datgene wat nu voorligt. Dat is een verschil en de vraag is dus hoe wij dat kunnen rijmen met het behoud van het monumentale karakter van het Werkeiland, want dat willen we.

Dan moet onze fractie constateren dat in het voorliggende plan meer woningen voor starters worden gebouwd dan in het oorspronkelijke plan. Dat is op zich, vinden wij, voor de volkshuisvesting in Lelystad winst, want er is nadrukkelijk behoefte aan meer goedkope woningen. Dus wat dat betreft gaat de volkshuisvesting er in Lelystad op vooruit als het door het college gewijzigde plan wordt uitgevoerd.

Bovendien moet onze fractie constateren dat er weliswaar meer parkeerplaatsen nodig zullen zijn in de open middenruimte omdat het aantal woningen wordt vergroot, maar er toch gerekend naar het aantal te bebouwen vierkante meters van het middengedeelte, in het gewijzigde plan een groter deel onbebouwd blijft dan in het oorspronkelijke plan.

Dan is het derde punt van overweging voor ons of het monumentale karakter van het Werkeiland zo sterk is, dat het ‘moderne’ bouw op het middegebied kan verdragen. Die vraag beantwoorden wij met ja. De gevelrij van het Werkeiland langs de Houtribweg en de gevelrij aan het water omsluiten het Werkeiland en daarbinnen wordt een beperkt aantal moderne woningen gebouwd, maar wel in een heel specifieke vorm. Welstand heeft daar ook uitvoerig bij stilgestaan en zich die vraag gesteld: past dat bij het behoud van het monumentale karakter.

De heer Zweers: Bij interruptie. Mijnheer Siepel, u praat over de omsluiting van het Werkeiland door de huidige barakwoningen. Bent u zich ervan bewust dat op het moment dat daar vanaf de weg gezien achter die woningen kubuswoningen worden gebouwd, deze er bovendien steken? Vindt u dat niet in strijd met de monumentale

waarde, een onderwerp waarvoor u overigens in de vorige raadsperiode zwaar gestreden hebt?

De heer Siepel: En nog steeds voor strijd, zou ik de woorden van de heer Zweers willen aanvullen. U interrumpeert op het goede moment, mijnheer Zweers, want ik wou net zeggen dat naar het oordeel van onze fractie nieuwbouw wel degelijk het monumentale karakter van bestaande bouw kan accentueren. Ik hoef maar te verwijzen, om maar één voorbeeld te noemen, naar het gebouw van de Tweede Kamer, in Den Haag, waar oudbouw en nieuwbouw op een heel harmonische manier zijn gecombineerd.

De heer Homan: Bij interruptie. Ik hoor de Siepel iets zeggen wat mij treft. Het is vanavond al eerder gezegd: over schoonheid valt niet te twisten. De heer Siepel wijst op datgene wat wij vorige week donderdag nog in Den Haag hebben mogen bekijken, die samensmelting van culturen wat betreft gebouwen. Ik ben het echt niet met hem eens. Ik heb met afschuw lopen dwalen en gedacht: waar is ons cultuurerfgoed? En u gaat dat gewoon opofferen om 10 starterswoningen meer te bouwen, waarvan u in de vorige raadsvergadering nog zei: die hebben we zat, mijnheer Homan, u hoeft helemaal geen pleidooi te houden voor extra woningen voor de starters.

De heer Siepel: Gelukkig zegt de heer Homan dat hij niet over smaak wil twisten, dus dat punt kan ik rustig laten liggen. Overigens ken ik de heer Homan als iemand die altijd een groot pleidooi voert voor het vergroten van het aantal starterswoningen.

De heer Homan: Maar niet ten koste van alles.

De heer Siepel: Ik hervat mijn betoog en was gebleven bij het punt: doet de voorgestelde bouw, dit gewijzigde plan, afbreuk aan het monumentale karakter van het Werkeiland? Het oordeel van onze fractie is nee. Omdat degelijk deze nieuwbouw zelfs versterkend kan werken op het monumentale karakter van de bebouwing op het eiland. Daar kun je over twisten, maar dat is onze afweging geweest. Oud en nieuw gaan soms heel goed samen. En wij constateren dat er ook een aantal voordelen te behalen zijn bij dit gewijzigde plan. Het college blijft bij dit gewijzigde plan, dat herhaal ik nog maar eens, binnen de kaders zoals de raad die gegeven heeft. Dat is de reden waarom onze handtekening ontbreekt onder deze gewijzigde motie.

De heer Zweers: Mijnheer Siepel, in onze beleving is de vraag vanavond niet zozeer of er kubuswoningen moeten komen ja of nee, of dat inderdaad het woningbestand nu zo dringend uitgebreid moet worden, Daar zijn we het allemaal over eens, dat dat moet gebeuren. De vraag is vanavond: is datgene wat vanavond ter discussie staat en wat het college wil realiseren op het Werkeiland datgene wat ons is voorgehouden?

De heer Siepel: De heer Zweers heeft een punt als hij zegt dat het plan zoals het nu voorligt, afwijkt van datgene wat steeds aan plan is voorgesteld. Daar heeft hij zonder meer gelijk aan. Ik zei ook niet voor niets in het begin dat er nogal wat losse elementen in het geheel zitten, maar ik ben in mijn verdere betoog doorgedrongen tot de kern waarom het gaat. Is het aanvaardbaar dat het plan zodanig gewijzigd wordt, dat deze kubistische woningen geplaatst worden in plaats van de woningen met kap, die dan moeten lijken op datgene wat elders op het Werkeiland staat? Dus daar hebt u een punt. Maar ik ben vervolgens tot een waardering van het verschil overgegaan, mijnheer Zweers. En zo kom ik tot mijn conclusie.

De heer Caniels: Mijnheer de voorzitter. Vorige keer is in onze richting gemeld dat wij nog niet zo lang in de raad zitten, waarvoor begrip bestaat. Ik heb van de

gelegenheid gebruik gemaakt om ook maar eens de stukken te lezen van voor onze entree in de gemeenteraad. Ik heb gekeken naar de exploitatieovereenkomst. Alvorens ik daarop inga wil ik even wat opmerkingen maken over de brief, want die klopt volgens mij op een aantal punten niet. Op pagina 2, derde alinea, staat bij punt Zuid: de gewijzigde bouwaanvraag omvat een appartementencomplex met in totaal 14 appartementen, 5 lagen, zonder kap en een ondergrondse parkeerplaats. Dan komt de conclusie van het college: deze bouwaanvraag komt dus overeen met de afspraken in de exploitatieovereenkomst. We hebben die exploitatieovereenkomst gelezen, met name bijlage I, die een ondeelbaar geheel uitmaakt van die exploitatieovereenkomst en daar wordt steeds gesproken over woningen mét kap. Dus wellicht is dat dan toch een feit waar we het eens over moeten hebben.

Bij punt 5 staat: 9 mei is de raad voorgesteld om in te stemmen met de exploitatieovereenkomst Ontwikkeling Werkeiland. Nu ben ik inmiddels een beetje bedreven op RIS en ik heb gezocht naar de raadsvergadering van 9 mei 2007. Het spijt me zeer, maar die kan ik niet vinden. Ik ben er inmiddels achter dat er bij de door het college ter informatie aangeboden stukken in de raadsvergadering van 14 juni de exploitatieovereenkomst aan de raad is aangeboden. Wij interpreteren dit dat het college dat gedaan heeft, het is al eerder genoemd, in het kader van haar informatieplicht voortvloeiende uit artikel 169, vierde lid, en dat de raad dus op dat moment de gelegenheid had zijn zienswijze kenbaar te maken. Als we constateren dat wat er nu wordt voorgelegd afwijkt van bijlage I van de exploitatieovereenkomst, dan kan het toch niet zo zijn dat het college een weg op gaat zonder opnieuw een gewijzigde exploitatieovereenkomst op grond van artikel 169, vierde lid, voor een zienswijze aan de raad voor te leggen. Dus daar had ik wel even een opmerking over. Misschien kan namens het college worden geantwoord dat wij die gewijzigde exploitatieovereenkomst nog een keer krijgen, want als we het dan toch over de Gemeentewet hebben, dan wil ik dit punt wel even gemaakt hebben.

De heer Homan: Mijnheer de voorzitter. Goed lezende in bijvoorbeeld de brief van de wijkraad, tref ik daarin prachtige zinnen aan. Heel treffend vind ik: wijkraad én bewoners willen het cultuurhistorisch karakter van het middengebied van het Werkeiland zo authentiek mogelijk behouden.

De StadsPartij is nadrukkelijk op zoek naar starterswoningen, maar alle starters in Lelystad mogen van ons als raad niet verlangen dat we ons cultuurhistorisch erfgoed verkwanzelen. Ik noem het verkwanzelen als je voor het extra aan geld het karakteristieke middengebied van het Werkeiland om zeep helpt. Over smaak valt niet te twisten, maar ik vind het toch wel opmerkelijk dat de hele ChristenUnie-fractie naast me binnen drie weken een andere smaak heeft gekregen. De StadsPartij kan dat niet begrijpen. Het gaat hier om gedachten en meningen over iets wat in de loop der jaren bij mensen is gaan vastzitten. Dat kun je denk ik alleen maar op grond van andere argumenten, en die hoor ik graag van de heer Siepel, loslaten. Alleen maar die starterswoningen die inderdaad best gebouwd kunnen worden, maar dan wel in de karakteristiek van het eiland, met een klein tuintje, dan blijft er nog wat middengebied over en doet het geen afbreuk aan dat mooie stuk, dat wij met elkaar moeten behouden als plaats waar onze kinderen en kinderen uit heel Nederland op excursie kunnen gaan, om te zien hoe ons Nederland in die polder is geworden. Dat moeten wij gewoon handhaven.

De heer Van Erk: Mijnheer de voorzitter. Het is een complex dossier als je dat zo allemaal bekijkt. Wij vragen ons eigenlijk af in hoeverre het college nog ruimte heeft om de oorspronkelijke variant op te vatten; de variant zoals die nu in de motie is verwoord.

Een element daaruit is de volgende vraag. Wat zijn de financiële effecten voor de gemeente als het college de ruimte daartoe nu niet aan de ontwikkelaar zou laten om dit te volgen?

Een laatste vraag, die wat buiten deze lijn ligt maar toch ook wel belangrijk is. Er is natuurlijk sprake van het opnemen van clausules en beelden vanuit een vroege versie van het bestemmingsplan in contracten. In hoeverre heeft de gemeente daarop invloed gehad in het verleden?

De heer S.J. Kok: Mijnheer de voorzitter. De insteek van GroenLinks is het behoud van het karakter van het kwetsbare cultuurhistorische Werkeiland. De plannen voor het middengebied roepen nu controverse op. GroenLinks vindt het vreemd dat is afgeweken van de oorspronkelijke insteek, de twee blokken bebouwing waarbij het gaat om 10 grondgebonden woningen, 2 lagen plus kap, in twee blokken van elk 5 woningen. Ik citeer de brief van het college. Iedereen weet het belang van de exploitatieovereenkomst voor het draagvlak in Lelystad Haven voor de plannen. Ik vind dat ook wel een belangrijk element in deze discussie, dat we het moeten hebben over het draagvlak voor de plannen in Lelystad Haven.

Verder zouden wij graag willen weten wie heeft besloten dat namaakoud niet voldoet. Als raad hebben wij in de vorige raadsperiode een bezoek gebracht aan een historiserende wijk in Noord-Brabant. Ik geloof dat het in de buurt van Den Bosch was, of Tilburg. Iedereen was toen enthousiast over dat namaakoud. Bewoners zijn er gek op en om hen gaat het toch. Er zit trouwens o.i. een hele wereld aan mogelijkheden tussen namaakoud en authentiek nieuw. Bijvoorbeeld nieuwbouw die refereert aan oude bouwstijlen, niet imiteert. Denk bijvoorbeeld aan de rechtbank hier in Lelystad. Daarnaast kun je wel degelijk kiezen voor historiserende bouw. Waarom zou dat niet kunnen op het Werkeiland? Dat begrijpen wij niet goed.

De heer Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter. Het gras is alweer heel kort gemaaid natuurlijk, zo aan het eind. Ik zal kijken of ik het nog wat korter kan maken voor de PvdA.

Vorige keer toen wij aanvingen met dit interpellatiedebat, heb ik gesproken over lelijk en mooi. Smaken verschillen. Als je een paar weken kijkt naar een nieuw plaatje, misschien ga je er dan aan wennen. Maar ze zullen boven de huidige bebouwing uitsteken, die kubussen, en dat is toch o.i. niet de bedoeling.

De heer Meijering: Mijnheer de voorzitter. Jammer dat over smaak niet te twisten valt. Volgens mij moeten we dan wel een weekend uittrekken, maar voor mij wordt het wel een levendige discussie.

De discussie ging op een bepaald ogenblik ook over oud- en nieuwbouw. Ik vind dat je wel nieuw kunt bouwen in een cultuurhistorisch stuk, als je dat maar met respect doet voor het oude. Helaas, dat is een kwestie van smaak, dus daar zal ik niet te ver op ingaan.

De PvdA vindt het heel erg fijn dat er in ieder geval ook 16 starterswoningen worden gebouwd. Dat is erg belangrijk voor onze stad. Er zijn veel mensen op zoek naar dit soort woningen. Er zijn echter wel een paar vragen.

De heer Zweers: Bij interruptie. Bent u niet van mening dat er andere prachtige locaties binnen Lelystad zijn, waar diezelfde woningen gerealiseerd zouden kunnen worden? Ook de PvdA-fractie heeft in de vorige raadsperiode unaniem achter de schetsen gestaan die hier gepresenteerd zijn en waarop alle plannen in eerste instantie gebaseerd zijn.

De heer Meijering: Absoluut. Maar ik denk ook dat nieuw een verrijking kan zijn. Denk aan ons marketingplan zoals we dat in de presentatie hebben gehad de afgelopen week. Vernieuwen in een bestaand gebied geeft ook toegevoegde waarde.

De heer Zweers: Wat u daarmee dus feitelijk zegt is dat de PvdA het acceptabel vindt, dat er is afgeweken van datgene wat niet alleen de raad is voorgehouden, maar ook de bewoners en de omwonenden. Dat is toch volksverlakkerij?

De heer Meijering: Als ik daarnaar kijk en de brief van het college erbij pak, en daar gaan mijn vragen ook over, dan praten we hier over een stukje interpretatieruimte.

De heer Zweers: Er is toch geen enkel interpretatieverschil mogelijk als we praten over: dit beeld wordt voorgehouden en dit gaan wij doen. Als u een balletje bestelt en u krijgt een vierkant binnen, dan bent u toch ook niet tevreden?

De heer Meijering: We krijgen natuurlijk vaker van dit soort plannen te zien. Volgens mij hebben we een heel toekomstbeeld gezien over het buitendijks bouwen, waarbij ons vier plannen zijn gepresenteerd. Dat zal ook niet helemaal die kant op gaan. Ook in Warande hebben we een aantal voorstellen gezien waar wat wijzigingen in de structuur worden aangebracht.

De heer Van den Heuvel: Bij interruptie. Dan praten we over nieuw te ontwikkelen gebieden en we praten nu over een gebied waar al iets aanwezig is en waarover in de vorige raadsperiode en zelfs daarvoor al, besluiten genomen zijn met een beeld daarbij.

16 starterswoningen. Als we straks komen te praten over de plannen van Centrada in De Veste, ruimte zat. In Warande, ruimte zat. Dat hoeft niet hier gerealiseerd te worden. Maar je kunt natuurlijk ook hier starterswoningen realiseren met een kap erop.

De heer Meijering: Mijnheer Van den Heuvel, nu maakt u precies mijn cirkeltje rond, dat nieuwbouw en vernieuwing ook cultuurhistorische perspectieven zijn waar Lelystad graag mee schermt. We blijven vernieuwen en dat kan een verrijking zijn voor dit gebied.

Maar mijn vragen gaan juist over de interpretatieruimte die er zit in de stukken die we hebben gekregen. Er wordt verwezen naar een herzien ontwerp van het plan en er wordt gezegd: het past binnen het ontwerpbestemmingsplan zoals is voorgehouden waar het gaat om grondgebruik en massa. Daarmee wordt het in feite beperkt. Zijn er andere punten waarin op dat punt niet wordt voldaan?

Er zijn een aantal wijzigingen in de exploitatieovereenkomst. Blijven deze wijzigingen binnen het kader van het budget en de taakstelling zoals is meegegeven?

De heer Ongering: Mijnheer de voorzitter. Er valt zeer goed te twisten over smaak. Het heeft alleen geen zin, omdat schoonheid subjectief is en je het dus toch nooit eens wordt. Dit terzijde.

Namens de omwonenden en de wijkraad heeft mevrouw Van Vliet duidelijk uitgesproken dat zij kiezen voor woningen die zoveel mogelijk in de stijl, maar in ieder geval in harmonie met de bestaande woningen worden uitgevoerd. Feit is dat dit oorspronkelijk is toegezegd door het college en zelfs is vastgelegd in het convenant. Een ander feit is dat een stukje van de te bebouwen grond in bezit is van de omwonenden en dus onteigend moet worden. Dit betekent dat juridische acties onvermijdelijk en waarschijnlijk voor de bewoners succesvol zullen zijn. Mede daarom verzoeken wij het college om terug te komen op haar verzoek aan de projectontwikkelaar om in contrast met de huidige woningen te gaan bouwen, maar om het oorspronkelijke plan conform de originele maquette, en niet de gewijzigde die hier nu staat, uit te voeren. Ook al omdat er is afgeweken van de kaders die destijds door de raad zijn gesteld.

Onze tweede vraag is: zijn er vooraf afspraken gemaakt met de projectontwikkelaar – en zo ja, welke – over wat hij daar dan mag bouwen? Als ik de wethouder zojuist goed begrepen heb in een andere discussie, is de vraag dus eigenlijk: wat is de bouwvelop?

In hoeverre loopt dit college eigenlijk aan de hand van de projectontwikkelaar? Dat is onze kernvraag.

Wethouder Fackeldey: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat ik eerst probeer door te dringen tot de kern en dan kijk of ik bijdragen van partijen vergeten ben.

Het is inderdaad een buitengewoon langdurig traject dat is gelopen. Het dossier dat ik mocht inzien begint in 1999 en het kenmerkt zich door een grote mate van correspondentie, her en der verwarring en wat dies meer zij. Eenieder die tegen mij zegt: dit proces verdient niet de schoonheidsprijs, daar ben ik het zeer mee eens. En: dat moet beter, ben ik het ook zeer mee eens. Het college heeft ook geprobeerd, in ieder geval het afgelopen half jaar, intensief zo goed mogelijk dat proces te begeleiden en te sturen, en ook daarover zo helder mogelijk te communiceren.

Wat is er nu precies aan de hand? Als ik kijk naar de verschillende bijdragen dan heeft iedereen het over dat plaatje, die maquette die getoond is. Dat is inderdaad de maquette waarover in eerste aanleg is gesproken. Dat klopt. En op basis daarvan is gewerkt aan het bestemmingsplan en zijn bouwaanvragen ingediend. Dan moeten we ons twee dingen realiseren. Op 22 januari 2004 is het stedenbouwkundig ontwerp vastgesteld. Dat is vertaald in het beeldkwaliteitsplan dat ter visie is gelegd en vervolgens ondergebracht in de welstandsnota. Wat die welstandsnota zegt is niet dat er alleen kapvormen mogen zijn. Wat die welstandsnota zegt is een aantal uitgangspunten en ik lees het even voor.

“Voor nieuwe bebouwing is een eigentijdse vormgeving een voorwaarde. Juist een eigentijdse architectonische benadering doet recht aan de bestaande bebouwing, doordat door middel van een dergelijke accentuering de oude en nieuwe objecten herkenbaar kunnen worden ten opzichte van elkaar en ook voelbaar is in welke periode ze gebouwd zijn.”

De heer Zweers: Bij interruptie. Ik ben wel nieuwsgierig, want de welstandscommissie is kennelijk nooit in de gelegenheid geweest om het originele plan te beoordelen. Op de een of andere manier is er dus een wijziging geweest in de plannen en is alleen dat voorgelegd bij de welstandscommissie. Dan is het nu toch appels met peren vergelijken?

Wethouder Fackeldey: Ik was bijna in mijn betoog toe aan het punt om daarover iets te zeggen. Ik constateer dat dit een opmerking is die, los van welk voorstel getoetst wordt, opgenomen is op basis van het beeldkwaliteitsplan dat ter inzage heeft gelegen en als toetsingskader aan de welstand is aangeboden. Daarin staat ook, voor het hele gebied: “Voorgesteld is voor een kapvorm te kiezen in verband met de sfeer op het Werkeiland, met uitzondering van accenten waarbij juist platte afdekking kan plaatsvinden.” Dat is het toetsingskader op basis waarvan welstand de ingediende plannen dient te beoordelen.

De heer Jansen: Bij interruptie. Daar hebt u gelijk in, maar daar gaat het niet om. U bent voorbijgegaan aan de kaders die door de raad zijn vastgesteld.

Wethouder Fackeldey: Dat denk ik eerlijk gezegd niet. De exploitatieovereenkomst is overigens van de datum daarna; toen bestond dit al. Volgens mij is dit gekoppeld aan het bestemmingsplan. In alle gevallen heeft de raad zijn opvattingen daarover helder kunnen maken. Het is bovendien opgenomen in het welstandsbeleid dat volgens mij

door de raad is vastgesteld. Dus ik bestrijd dat dit niet een kader is dat door de raad is geschetst. We hebben het hier wel over 2004.

Wat gebeurt er vervolgens? Dat is denk ik van belang. Vervolgens is het plan gemaakt, de maquette, waarover u het hebt. Dat is ook zo verwerkt in het bestemmingsplan. Om te beginnen werd deze tekening afgewezen door welstand. Op grond van het toetsingskader als zojuist gemeld werd dit ontwerp voorzien van een negatief advies door welstand. Bovendien werd door Heemschut bezwaar gemaakt tegen dit element uit het bestemmingsplan. Dus hoe je het ook wendt of keert, gebouwd kon toen nog niet worden.

De heer Zweers: Bij interruptie. Eén korte vraag aan het college. Wilt u daarmee zeggen dat de bond Heemschut meer zeggenschap heeft dan de raad?

Wethouder Fackeldey: Ik heb volgens mij zojuist beweerd op de vraag van de heer Jansen, dat het gaat om een door de raad vastgesteld kader, dat is namelijk het welstandskader, en ik heb los daarvan beweerd, dat de bond Heemschut bezwaar gemaakt heeft tegen het bestemmingsplan. Dat zijn volgens mij twee losse feiten. De welstandscommissie baseert haar advies op het door de raad vastgestelde kader. Los daarvan heeft de bond Heemschut bezwaar gemaakt tegen het bestemmingsplan. Dat zijn de twee feiten die ik meld en daarvan constateerde ik dat in ieder geval op dat moment dat plan niet gerealiseerd kon worden.

Vervolgens heeft de ontwikkelaar ook op ons aangegeven gevraagd: hoe kan ik dat nu oplossen? Hij heeft gezocht naar een oplossing waarvan hij dacht: dat doet in ieder geval recht aan de bezwaren van onder meer welstand. Hij heeft voor een ontwerp gekozen dat zijns inziens paste binnen het beeldkwaliteitsplan, het kader dat meer open ruimte liet zien, en ik begrijp goed de opvatting van de wijkraad dat parkeerplaatsen niet groen zijn maar het is wel open ruimte, waardoor een bebouwing voorgelegd werd waar naar het oordeel van de ontwikkelaar, en het college was daar enthousiast over, twee dingen gerealiseerd werden. Er werd programmatisch een goed programma neergelegd en het werd minder vol bebouwd. In dat opzicht leek het ons een beter plan. Vervolgens heeft welstand dat getoetst en heeft welstand dat, tegen het licht van dat kader, akkoord gevonden.

Als je daar nu naar kijkt, dan zijn we op dit moment aangeland in een situatie waarin de wijkraad namens bewoners en namens de wijkraad zelf zegt: wij zijn daar niet gelukkig mee. Dat begrijp ik. In alle eerlijkheid. We hebben te maken met een exploitatieovereenkomst en een afspraak met de ontwikkelaar, waarin hij voor het op een zo prachtige manier renoveren van het Werkeiland, natuurlijk ook op een andere plaats wel zijn opbrengst moet kunnen genereren. Als je het hele middengebied leeg had kunnen laten, dan denk ik dat we met zijn allen gelukkig waren geweest, maar dan had je ook de rest van dat Werkeiland niet op die manier gerenoveerd gekregen, want het moet ergens verdiend worden. Als je beeld is dat je het liefst het middengebied leeg hebt, dan snap ik heel goed dat elke vorm van bebouwing niet past.

De heer Zweers: Bij interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Zweers, ik geef u nog één keer de gelegenheid. Dan wil ik verder dat u het college laat uitpraten, want met al die interrupties schiet het niet op.

De heer Zweers: Dat is helder. Maar om te voorkomen dat er een verkeerd beeld wordt gecreëerd: wij hebben het nimmer gehad over het onbebouwd laten. Dan is het misschien handig om dat ook niet in te brengen in deze discussie. In onze beleving is

het toch ook mogelijk dat de projectontwikkelaar zijn opbrengst kan krijgen uit de oorspronkelijk geplande woningen?

Wethouder Fackeldey: U hebt mij niet horen beweren dat u voor het onbebouwd laten was. Ik geef alleen aan dat als je ernaar kijkt, dit waarschijnlijk een van de triggers in de hele discussie is. Natuurlijk, ook uit de oorspronkelijk geplande woningen, als die gebouwd hadden mogen worden, en daar zat het probleem zoals ik zojuist beweerde, was een opbrengst haalbaar geweest. De situatie is nu dat er een haalbaar plan ligt, dat wat betreft de ontwikkelaar akkoord is, dat naar het oordeel van het college op zich een goed programma is – over smaak valt te twisten maar het lost zelden wat op – dat naar ons oordeel voldoet aan de exploitatieovereenkomst, dat door welstand akkoord bevonden is en waarvan het college denkt dat de beste weg is dat uit te voeren.

Van de zijde van de VVD-fractie is gevraagd: wat gebeurt er als je dat niet doet? Wat er dan gebeurt, maar je moet wel voorzichtig zijn in dat te becijferen voor het geval je in dat traject terechtkomt, is dat er ongetwijfeld claims komen van de ontwikkelaar om een aantal redenen. Er moet een nieuw plan gemaakt worden, want het oorspronkelijke plan kan dus niet, tenzij welstand er anders over denkt en Heemschut alsnog de bezwaren intrekt of iets dergelijks. Een aangepast plan dat hetzelfde volume realiseert, verdragingskosten, planontwikkelingskosten. Kortom, de hele boel gaat schuiven. Ik durf niet te becijferen, dat is heel lastig, wat dat dan zou gaan kosten. Dat wij financieel verantwoordelijk worden gehouden voor de vertraging, en met goede kans van slagen bij de rechter, met nog meer vertraging omdat het bezwaar van Heemschut weer actueel zal worden, ligt in de reden.

De heer Caniels: Mag ik een verhelderende vraag stellen met betrekking tot claims? Kan het college aangeven waarop die dan gebaseerd zouden zijn als de oorspronkelijk overeengekomen exploitatieovereenkomst, inclusief de daarvan ondeelbaar deel uitmakende bijlage, wordt nagekomen? Dan zou dat toch een titel moeten zijn? Ik begrijp dat niet. U geeft ook aan dat het past in de exploitatieovereenkomst en ik snap niet hoe u dat kunt aantonen. Ik lees het zoals het er staat.

Wethouder Fackeldey: Mijnheer Caniels, heel eenvoudig. Wat oorspronkelijk in de exploitatieovereenkomst als toen nog intentie opgenomen stond, kan niet gebouwd worden omdat er nog een bezwaar van Heemschut op rust en omdat welstand daarop negatief geadviseerd heeft. Nu ligt er een plan dat wel gebouwd kan worden, dat ook past binnen de termen van de exploitatieovereenkomst. Wat je dan doet als overheid is zeggen: het zou wel gebouwd kunnen worden in formele zin, maar wij vinden het om ons moverende reden bij nadere afweging, en dat recht hebt u ook als raad, niet goed dus het moet anders. Dan krijg je daar toch een claim voor.

De heer Homan: Ik heb de heer Ongering zojuist horen vertellen, dat het juridisch eigendom van grond nog een ernstig obstakel zou zijn. Ziet het college daar dan ook niet een juridisch steekspel in dat jaren kan gaan duren, voor vertraging zorgt, dus ook voor extra kosten?

Wethouder Fackeldey: Alleen is de kleine handicap dat ik noch van de ontwikkelaar, noch van bewoners, noch van de wijkraad, noch van eigenaren van de grond, noch van wie dan ook met deze opmerking of claim geconfronteerd ben. Voor zover ik de eigendomssituatie ken is dat geen probleem, heeft ook de eigenaar niet gemeld. Als dat wel zo is, dan is dat in dit mooie dossier een nieuw feit, dat niet in mijn actieve geheugen zit.

De heer Jansen: Het kan ook onderzocht zijn door anderen. Als u nu in die wetenschap verkeert, dan kunt u een goed antwoord geven op de vraag die door de heer Homan is gesteld. Het kan natuurlijk veel juridisch heen en weer gespan en tijdverlies opleveren.

Wethouder Fackeldey: Alles kan, maar als ik in het dossier van 10 jaar niet één keer deze claim opmerk en ze voorts ben tegengekomen, dan is het wonderlijk dat die nu naar boven kwam. U zegt: als u nu kennis van die wetenschap hebt. Nee, ik neem kennis van de opmerking van de heer Ongering maar dat is nog iets anders dan dat ik zelf beschik over die wetenschap en die kennis.

De heer Van Erk: Bij interruptie. Mag ik in aansluiting aan wat de wethouder zojuist aangeeft, nog een nadere, verduidelijkende vraag stellen? Op het RIS is verschenen Bestemmingsplan Lelystad Haven Werkeiland. Dat gaat over een voorgesteld besluit om de Nota van beantwoording zienswijze ontwerpbestemmingsplan Lelystad Haven Werkeiland vast te stellen. Daarin staat met betrekking tot de Nota van beantwoording zienswijze ontwerpbestemmingsplan Lelystad Haven Werkeiland bij de provinciale commissie van de bond Heemschut als beantwoording: "De bestaande bebouwing wordt in de huidige vorm behouden en wordt gerenoveerd. Door de nieuwbouw wordt de cultuurhistorische waarde van het Werkeiland niet zozeer aangetast maar versterkt. De nieuwe gebouwen worden qua uiterlijk afgestemd op de bestaande bebouwing. Uit de geschiedenis van het Werkeiland blijkt, dat er eerder een gebouw, barak, heeft gestaan tussen de oude bebouwing en restaurant Stake 5, zoals blijkt uit de figuur." Dat slaat dan op de zienswijze en de zienswijze gaat over het karakteristieke beeld van de openbare ruimte, de binnenhof, waarvan wordt gezegd dat: "door de voorgestelde bebouwing deze volledig wordt aangetast." Dit gaat toch over het huidige plan? Het nieuwe plan? En niet over het plan met de kap?

Wethouder Fackeldey: Die zienswijze gaat volgens mij over het bestemmingsplan zoals dat voorlag. Op basis van onder meer die zienswijze en op basis van het voortzetten van de procedure is het plan dan ook aangepast en daar kan men dan opnieuw een zienswijze tegen inbrengen. Dit is eigenlijk de herstart van de lopende bestemmingsplanprocedure, waarin vervolgens de nota van wijzigingen wordt opgesteld waarin de wijzigingen voorgesteld worden, waarop men dan weer kan reageren. Ik probeer het nog een keer helderder. Je wordt zelf ook niet heel vrolijk van de manier waarop we dat geregeld hebben in Nederland.

Dit was de oorspronkelijke zienswijze. Mede op basis van die zienswijze stellen we de aanpassing voor die we nu bespreken. Vervolgens kan opnieuw, als die wijziging aangebracht is, daarop gereageerd worden. Dan is Heemschut opnieuw in de gelegenheid om op dit plan te reageren. Dat komt dus nog keurig achter die trein aan.

De heer Van Erk: Nog één concrete vraag. U zegt dus dat het bezwaar van Heemschut gaat over het oorspronkelijke bouwplan met de kappen.

Wethouder Fackeldey: Inderdaad, dat beweer ik.

De heer Caniels: Nog een formele vraag. Ik neem aan dat wij als raad de zienswijze vaststellen?

Wethouder Fackeldey: Dat is het heel andere traject. Wat nu herstart is. Vergeeft u mij, maar ik weet uit mijn hoofd niet waar de bevoegdheid ligt om de zienswijze vast te stellen. Ik laat het u graag weten.

De heer Van Erk: Het wordt aan de raad voorgesteld hier om dat vast te stellen.

Wethouder Fackeldey: Dank u wel voor deze ondersteuning.

De heer Jansen: Wij hebben behoefte aan een korte schorsing.

De voorzitter: Dan schorsen wij een ogenblik.

De heer Van Erk: Voordat u schorst, ik heb nog geen antwoord gekregen op de vraag in hoeverre het college invloed heeft gehad op de invulling van de koopovereenkomsten. Ik vind dat toch wel een belangrijk punt.

Wethouder Fackeldey: De koopovereenkomst is een overeenkomst tussen ontwikkelaar en eigenaar. Daar gaan wij niet over. We hebben ons er wel achteraf stevig mee bemoeid, omdat we ernstig bezwaar hadden tegen een formulering. Inmiddels heeft de ontwikkelaar zowel naar ons toe als naar de wijkraad en bewoners, die opmerking genuanceerd.

De voorzitter schorst de vergadering.

De voorzitter heropent de vergadering.

In tweede termijn

De heer Ongering: Mijnheer de voorzitter. We hebben ons nader beraden op datgene wat de wethouder heeft gezegd en datgene wat wij aan informatie van onder andere de wijkraad hebben gekregen. Het blijkt wel degelijk zo te zijn, en nogmaals als ik lieg dan lieg ik in commissie, maar het staats zelfs op tekeningen met stippellijn aangegeven, dat een gedeelte van de grond onder blok 3 het bezit is van de Vereniging van eigenaren van de omwonenden. Ik kan u dus meedelen als dit juist is, en ik ga ervan uit dat het juist is, dat er juridische claims gaan komen.

Verder is het zo, dat de bond Heemschut misschien wel bezwaar heeft gemaakt tegen het oorspronkelijke bestemmingsplan, maar niet tegen het nieuwe bestemmingsplan. Daarover hebben ze zich nog niet uitgesproken. Ik heb begrepen dat u, mijnheer Fackeldey, met de bond Heemschut telefonisch contact hebt gehad en dat zij de huidige plannen met de contrastvolle blokken niet ondersteunen. Daarom verzoeken wij u om de plannen voorlopig in te trekken, eventuele claims die er zouden kunnen komen nader te onderzoeken, want we zwemmen een beetje in de ruimte op dit moment. We laten ons een beetje leiden door welstandscommissies, Heemschut en wat al niet, terwijl wij op basis van informatie die nog nader moet worden onderzocht beslissingen willen nemen.

Nogmaals, het eerste plan is weliswaar door het welstandscollege afgekeurd, maar dat wil absoluut niet zeggen dat er geen kappen gebouwd zouden mogen worden. Het enige wat dat betekent is dat welstand een aangepast ontwerp vraagt en die heeft niet gezegd dat de kappen eraf moesten. Het verzoek aan het college is dus om het plan in te trekken, een en ander nader te onderzoeken en dan terug te komen naar de raad.

De heer Siepel: Mijnheer de voorzitter. In de eerste termijn heeft de heer Homan mij een heel concrete vraag gesteld en die wil ik graag beantwoorden, maar de spreektijd is daarvoor onvoldoende. Dus buiten de vergadering zal ik hem graag beantwoorden.

De heer Caniels: Mijnheer de voorzitter. Ik ondersteun de opmerkingen die zojuist zijn gemaakt na de schorsing.

De heer Homan: Mijnheer de voorzitter. Ik wil iedereen die spreekt over 'over smaak valt niet te twisten' voorhouden, dat wij een Rijksmuseum hebben. Daar hangt onze Nachtwacht en daar hangt Mondriaan niet naast. Mondriaan is ook mooi, maar in een andere zaal.

Ten tweede. Willen we onszelf als raad opzadelen met een gewetensvolle last om nog meer afbreuk te doen aan Lelystad? De hoofdwegenstructuur, gekenmerkt door een scheiding van langzaam en snel verkeer, was ook een cultuurhistorisch erfgoed. Lelystad was erom beroemd en we hebben dat zien verdwijnen. Nu laten we ons het karakter van ons Werkeiland ook door de vingers glippen. Omwille van geld. Daar is de StadsPartij het niet mee eens en doet een dringend beroep op het college om de aanbeveling van de heer Ongering op te volgen.

De heer Van Erk: Mijnheer de voorzitter. Ik ben toch niet tevreden over de reactie van het college op het punt van de risico-inschatting. Als we nu deze motie zouden volgen, wat is dan het beeld dat het college heeft, en ik beseft dat dat een globaal beeld is, met betrekking tot de risico's van claims en de kosten van een herziening van het plan? Wat voor risico's hebben we dan? En is het zo dat er een kans bestaat dat deze ontwikkelaar ook nog afhaakt? Kunt u hierop iets nader ingaan?

De heer S.J. Kok: Mijnheer de voorzitter. Ik ondersteun de woorden van de heer Ongering.

De heer Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter. Datzelfde geldt voor de SP.

De heer Meijering: Mijnheer de voorzitter. Ik realiseer mij opeens dat er één vraagje onbeantwoord is gebleven en dat ligt in het verlengde van wat de heer Van Erk zojuist zei. Is de exploitatieovereenkomst budgettair gezien hetzelfde gebleven?

De heer Zweers: Mijnheer de voorzitter. Wij sluiten ons uiteraard aan bij de woorden van de heer Ongering. Omdat hier weer het vervelende woord schadeclaim door de zaal rolt, zou ik graag de opmerking willen plaatsen, dat het een en ander natuurlijk geregeld is binnen de exploitatieovereenkomst en dat kunnen wij toch zo vertalen, dat de projectontwikkelaar zelf wilens en wetens is meegegaan in de wijzigingen die vanuit het college zijn voorgesteld. Hij had ook nee kunnen zeggen.

Wethouder Fackeldey: Mijnheer de voorzitter. Om met het laatste te beginnen. U draait de zaken om, eerlijk gezegd. Het is niet zo dat wij als college denken: laten we dit huis nu eens tekenen, en dat de ontwikkelaar dan zegt: wat een goed idee. Wat er aan de hand is, is dat die ontwikkelaar op grond van de bezwaren die er waren en het oordeel van welstand een nieuw plan heeft gemaakt, waarvan het college geconstateerd heeft dat het naar haar oordeel en naar het oordeel van welstand past binnen de termen.

De opmerking van de InwonersPartij. Mijnheer Ongering, er ligt geen plan voor dat we kunnen intrekken. Dat was ook niet aan de orde. Er is een interpellatiedebat gelopen en in ontwikkeling. Dus plan intrekken kan ik technisch sowieso niet. Maar ik begrijp goed wat u bedoelt. Los van de discussie van de Vve, want als dat een probleem is dan is het nog de vraag wiens probleem het wordt en op wiens bord die claims terechtkomen. Daar durf ik niet zoveel van te zeggen.

De heer Jansen: Bij interruptie. Dat is nu net waar het ons om gaat. Het verzoek aan het college om dat juridisch goed te onderzoeken en onderbouwd met de effecten, de gevolgen en de consequenties daarvan weer terug naar de raad. Dan de discussie verder oppakken.

De heer Caniels: Bij interruptie. Als dan toch naar die juridische positie gekeken moet worden, dan zou ik ook willen meegeven wat de juridische positie is van de gemeente, ingeval de projectontwikkelaar vanwege dat punt van die eventuele onteigeningen of anderszins meent zich te kunnen terugtrekken, zodat we op dat punt een volledig juridisch exposé met elkaar kunnen bespreken.

Wethouder Fackeldey: Met alle respect. Ik heb het gevoel dat we het nodeloos ingewikkeld maken. Onteigenen doet de gemeente als ze daartoe een verzoek krijgt. Dat verzoek hebben we niet gehad. Daar is kennelijk ook geen aanleiding voor. Door niemand zijn eigendomsverhoudingen betwist. We zijn in het traject tot dusver, ook in het vorige verhaal, niet aansprakelijk gesteld, want die grond zal dan ook onder de vorige panden hebben gelegen. Wat dat betreft denk ik dat het een te zwaar middel zou zijn om daarvoor een hele juridische feestwinkel op te tuigen. Volgens mij is de positie volstrekt helder: we handelen hier en opereren hier vanuit onze publiekrechtelijke taak.

Als ik dan de heer Ongering iets hoor zeggen over de positie van Heemschut. Ik vind het lastig. Ik heb niet zelf maar een van de medewerkers heeft namens het college gesproken met Heemschut. Ik heb niet begrepen dat zij tegen het voorliggende plan zijn, maar het ultieme moment zal komen op het moment dat daarvoor de ruimte is om daartegen bezwaar in te dienen. Ik vind het lastig om een organisatie in zijn recht te beknotten, om daar zelf iets van te vinden door maar vooruit te lopen op wat ze eventueel gezegd hebben. Dus ik heb heel bewust dat argument niet in het geding gebracht. Dat moeten ze maar doen als ze daaraan toe zijn.

De VVD stelde terecht de vraag: wat zijn nu de consequenties als u het niet doet? Daarvan werd gezegd: daar gaat het schadeclaimverhaal weer rond. Wat er aan de hand is, is dat er naar ons oordeel een bouwbaar plan ligt. Een plan dat een aantal keren door de ontwikkelaar, op instigatie van de gemeente, van betrokkenen, van bewoners, gewijzigd is. Wij hebben wel de vraag uitgezet: wat zou het betekenen als we terug zouden moeten gaan? Ik geef een indicatie zonder dat ik aan bedragen kan raken en wil raken, want mocht het zo zijn dat het college door een uitspraak van de raad of anderszins gedwongen wordt op dat plan terug te komen, wou ik maar niet bij voorbaat de positie van het college weggeven. Dus het noopt me tot enige voorzichtigheid en enige algemene termen.

De algemene term is dat ons in ieder geval drie soorten kosten in rekening zullen worden gebracht. De kosten voor de plannen die men dus nodeloos heeft moeten laten maken. De verantwoordelijkheid en de doorberekening voor de vertraging die ontstaat door bijvoorbeeld de bezwaren die ingediend worden tegen nieuwe plannen. Maar vooral in algemene zin de herontwikkelingskosten en de afspraakherstellingen en claims die men van andere partijen zal ontvangen waarmee men zich verbonden heeft voor het realiseren.

U moet zich realiseren dat het hier niet gaat om een enkelvoudige ontwikkeling op een groen grasveld in the middle of nowhere. Het gaat om een ontwikkelaar die behoorlijk geïnvesteerd heeft in het opknappen van het eiland, het herontwikkelen van die panden, en die daar dus nu al renteverlies op lijdt, omdat hij verwacht had op enig moment aan de zoete kant de opbrengsten uit de huidige ontwikkeling te halen. Dus mijn inschatting, in de richting van de VVD, is dat je daar echt in tonnen moet rekenen. Als je deze optelsom maakt en probeert renterekensommen te maken, dan wordt je daar niet vrolijk van. Nogmaals, daar zal men juridisch naar moeten kijken of ze enige kans van slagen hebben, gegeven het feit dat er een bouwbaar plan ligt.

De heer Jansen: Bij interruptie. Als u nu kenbaar is gemaakt dat aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid het zo is dat er juridisch in dat gebied iets niet klopt,

waarvan degenen die dit hebben ingediend en ondersteund u vragen: laten we dit interpellatiedebat nu opschorten, doet u nu eens goed onderzoek hoe het precies juridisch in elkaar zit, en dan vervolgen we met het interpellatiedebat in de volgende periode. Dan kunt u zich goed oriënteren hoe het zit en dan kunnen we op basis van ware feiten met elkaar de discussie voortzetten.

Wethouder Fackeldey: Dan heb ik een ander voorstel. Er werd voorgesteld om het plan in te trekken maar er ligt geen plan voor. Er is een interpellatiedebat gehouden. Dat kent zo zijn einde. Ik zeg u graag toe, als u mij voorziet van die informatie indien mogelijk, dat ik hem natuurlijk zal natrekken en natuurlijk bij het Kadaster zal kijken wat er aan de hand is. Ik zeg u ook toe in alle eerlijkheid, dat als die informatie mij aanleiding geeft op hier gedane uitspraken terug te komen, en volgens mij hoeven we daarvoor het interpellatiedebat niet op te schorten, ik u onverwijld zal melden wat daarvan de consequenties zijn. We hebben nog tijd, want als het goed is vindt er voortzetting van het juridische bestemmingsplanproces, een artikel 19-proces, plaats. Er zijn nog een aantal weken. Vervolgens is het vrij eenvoudig als het goed is, om deze claim na te gaan. Heeft die ingrijpende consequenties dan is het in ieders belang, die van de gemeente maar ook van de ontwikkelaar, om daarbij stil te staan en u dat te melden. Naar mijn oordeel hoeft daarvoor niet iets stilgelegd, ingetrokken of wat dan ook te worden.

De heer Ongering: Namens de indieners van de motie verklaar ik hierbij dat wij graag akkoord gaan.

Wethouder Fackeldey: Ik denk dat ik de meeste vragen heb gehad, op die van de PvdA na. Er is één exploitatieovereenkomst gesloten en beide partijen achten nog steeds, dat we in het kader van die overeenkomst opereren. We hebben dus geen aanleiding een nieuwe overeenkomst te sluiten.

De voorzitter: Ik kijk even naar de heer Zweers als initiatiefnemer van het interpellatiedebat en als hoofdindieners van de motie.

De heer Zweers: Ik had zojuist al geprobeerd een schorsing te voorkomen, omdat het aardig uit de hand loopt, maar ik zou toch graag een kort minuutje hebben.

De voorzitter: Ik geef u één kort minuutje.

De voorzitter schorst de vergadering.
De voorzitter heropent de vergadering.

De heer Zweers: Mijnheer de voorzitter. Gezien de vraagstelling die er nog ligt en de juridische argumenten die nog even verduidelijkt moeten worden, zien wij op dit moment om formele redenen geen kans om de motie in stemming te brengen, omdat er nog argumenten uitgewisseld moeten worden. Wij trekken bij dezen dan ook de motie in en zullen eventueel bij een volgende gelegenheid alsnog een motie indienen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik constateer dat de motie door u is ingetrokken mede namens de andere indieners. Dat betekent tegelijkertijd dat dit debat afgerond is. Kijkend naar de klok en de agenda constateren we dat de punten 15, 17, 19 en 20 wellicht zullen worden doorgeschoven naar een volgende raadsvergadering. Ik wil even inventariseren met u of daarbij punten zijn die zo kunnen worden afgehandeld. Ik moet tot de conclusie komen dat wij al deze punten moeten terugbrengen naar het agendaoverleg en het agendaoverleg zullen moeten verzoeken om deze punten opnieuw op de raadsvergadering te agenderen.

15. Voorstel tot vaststelling grondexploitatie Schoener-west 2008, prijspeil 01-01-2008 (stuk nr. B08-05400)

Doorgeschoven naar de volgende raadsvergadering.

16. Voorstel inzake kaderstelling Kampeernota Lelystad (stuk nr. B08-06306)

Amendement 3

De fracties van VVD, CDA en InwonersPartij stellen het volgende amendement voor:
"De raad van de gemeente Lelystad in vergadering bijeen op 16 oktober 2008, gelezen het voorstel van het college Kaderstelling Kampeernota Lelystad.

Besluit:

Punt 3.a.

In de opsomming van de uit te werken locaties de locatie "de Meent" laten vervallen.

De tekst luidt dan als volgt:

"De volgende locaties als GOP's nader uit te werken op haalbaarheid: Batavia Stad, de strekdam bij de Markerwaarddijk, de Flevomarina en het strand."

De voorzitter: Ik vraag uw aandacht voor amendement 3, ingediend door VVD, CDA en InwonersPartij.

De heer Siepel: Ik wil graag een stemverklaring geven. Dit amendement beoogt om de Meent uit het rijtje van mogelijke camperplaatsen te halen en dat betekent dat de voor de middenstand van Lelystad meest lucratieve locatie uit de mogelijkheden wordt geschrapt. Dat betreuren wij zeer, want een van de doelstellingen van het vasthouden van campers hier was toch juist dat de Lelystadse middenstand ervan zou profiteren. Om die reden zullen wij dit amendement niet steunen.

De heer Walraven: In het desbetreffende rapport over het Stadshart wordt de Meent in bijna lyrische bewoordingen als een toplocatie vermeld. Wij vinden dat op zo'n toplocatie geen parkeerplaats moet zijn zonder voorzieningen als water, elektra enzovoort. Dat past niet bij een toplocatie.

De fracties van VVD, InwonersPartij, SP, CDA, Leefbaar Lelystad en StadsPartij stemmen voor het amendement.

De fracties van PvdA, ChristenUnie en GroenLinks stemmen tegen het amendement. Met 18 stemmen voor en 16 stemmen tegen wordt amendement 3 aangenomen.

Het voorgestelde besluit waarvan de amendementen 1, 2 en 3 onderdeel uitmaken, wordt unaniem aangenomen.

17. Beantwoording schriftelijke vragen van de fracties van de PvdA en InwonersPartij inzake evaluatie inhuur (stuk nr. B08-09016)

Doorgeschoven naar de volgende raadsvergadering.

18. Evaluatie jaarrekening en burap (stuk nr. B09277)

Van de agenda afgevoerd.

19. Voorstel inzake wijkvisie Lelystad Zuidoost (stuk nr. B08-07650)

Doorgeschoven naar de volgende raadsvergadering.

20. Voorstel tot vaststelling van de nota Reserves en Voorzieningen 2008
(stuk nr. B08-08950)

Doorgeschoven naar de volgende raadsvergadering.

21. Voorstel inzake partiële herziening bestemmingsplan Landelijk gebied Lelystad, gedeelte Oostelijk Flevoland "Geluidszone Industrierrein Luchthaven Lelystad"
(stuk nr. B08-09237)

Van de agenda afgevoerd.

De voorzitter sluit de vergadering om 23.00 uur.

Vastgesteld op 22 januari 2009.

De raad van de gemeente Lelystad,

De voorzitter,

De griffier,